

Službeni list

Europske unije

C 292

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

1. rujna 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 292/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 292/02 Predmet C-658/11: Presuda Suda (veliko vijeće) od 24. lipnja 2014. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije („Tužba za poništenje — Odluka 2011/640/ZVSP — Pravna osnova — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Članak 37. UEU-a — Međunarodni sporazum koji se odnosi isključivo na ZVSP — Članak 218. stavak 6. drugi podstavak UFEU-a — Obveza izvještavanja Parlamenta odmah i u potpunosti — Članak 218. stavak 10. UFEU-a — Zadržavanje učinaka”). 2

2014/C 292/03 Predmet C-350/12 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2014. – Vijeće Europske unije protiv Sophie in 't Veld (Žalba — Pristup dokumentima institucija — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Članak 4. stavak 1. točka (a) treća alineja, stavak 2. druga alineja i stavak 6. — Mišljenje pravne službe Vijeća o otvaranju pregovora radi sklapanja međunarodnog ugovora — Izuzeća od prava na pristup — Zaštita javnog interesa koji se odnosi na međunarodne odnose — Zaštita pravnih mišljenja — Odluka o djelomičnom uskraćivanju pristupa). 3

HR

2014/C 292/04	Predmet C-573/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Förvaltningsrätten i Linköping – Švedska) – Ålands Vindkraft AB protiv Energimyndigheten (Zahtjev za prethodnu odluku — Nacionalni program potpore koji za postrojenja koja proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora energije predviđa dodjelu zelenih certifikata kojima se može trgovati — Obveza dobavljača električne energije i određenih korisnika da svake godine nadležnom tijelu vrate određene kvote zelenih certifikata — Odbijanje dodjele zelenih certifikata za proizvodna postrojenja smještena izvan dotične države članice — Direktiva 2009/28/EZ — Članak 2. drugi stavak točka (k) i članak 3. stavak 3. — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a).	4
2014/C 292/05	Predmet C-37/13 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 25. lipnja 2014. – Nexans SA, Nexans France protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Upravni postupak — Pretraga — Odluka kojom se nalaže pretraga — Obveza obrazlaganja — Dovoljno ozbiljne indicije — Zemljopisno tržište)	5
2014/C 292/06	Predmet C-76/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2014. – Europska komisija protiv Portugalske Republike (Povreda obveze države članice — Direktiva 2002/22/EZ — Elektroničke komunikacije — Mreže i usluge — Određivanje poduzetnika odgovornih za pružanje univerzalnih usluga — Pogrešno prenošenje — Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze — Neizvršenje — Članak 260. stavak 2. UFEU-a — Novčane sankcije — Novčana kazna — Paušalni iznos).	5
2014/C 292/07	Predmet C-84/13 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 3. srpnja 2014. – Electrabel SA protiv Europske komisije (Žalba — Koncentracija poduzetnika — Odluka Komisije — Nalog za plaćanje novčane kazne — Povreda članka 7. Uredbe (EEZ) br. 4064/89 — Kontrola koncentracija između poduzetnika — Članak 14. stavak 3. — Kriteriji koji se uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja iznosa novčane kazne — Uzimanje u obzir trajanja povrede — Načelo zabrane retroaktivnosti zakona — Primjena Uredbe (EZ) br. 139/2004 — Obveza obrazlaganja)	6
2014/C 292/08	Spojeni predmeti C-129/13 i C-130/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Kamino International Logistics BV (C-129/13), Datema Hellmann Worldwide Logistics BV (C-130/13) protiv Staatssecretaris van Financiën (Naplata carinskog duga — Načelo poštovanja prava na obranu — Pravo na saslušanje — Izostanak saslušanja osobe na koju se odnosi odluka o naplati od strane carinskih tijela prije donošenja navedene odluke, uz saslušanje u kasnijem postupku povodom prigovora — Povreda prava na obranu — Utvrđivanje pravnih posljedica nepoštovanja prava na obranu)	6
2014/C 292/09	Predmet C-165/13: Presuda Suda (deseto vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Bundesfinanzhof – Njemačka) – Stanislav Gross protiv Hauptzollamt Braunschweig (Oporezivanje — Direktiva 92/12/EEZ — Članci 7. do 9. — Opći aranžmani za trošarinsku robu — Roba puštena u potrošnju u jednoj državi članici i držana u drugoj državi članici u komercijalne svrhe — Obračunavanje trošarine od držatelja te robe koji ju je nabavio u državi članici odredišta — Nabava po okončanju postupka uvoza).	7
2014/C 292/10	Predmet C-189/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal de grande instance de Bayonne – Francuska) – Préfet des Pyrénées-Atlantiques protiv Raquel Gianni Da Silva („Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2008/115/EZ — Zajednički standardi i postupci u području vraćanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom — Nacionalni propis kojim je propisana zatvorska kazna u slučaju nezakonitog ulaska utvrđenog prilikom počinjenja djela — Odgovor Suda više nije potreban za rješavanje spora — Obustava postupka”)	8

2014/C 292/11	Spojeni predmeti C-362/13, C-363/13 i C-407/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Corte suprema di cassazione – Italija) – Maurizio Fiamingo (C-362/13), Leonardo Zappalà (C-363/13), Francesco Rotondo e.a. (C-407/13) protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Pomorski sektor — Trajekti koji obavljaju prijevoz između dviju luka u istoj državi članici — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme — Članak 3. točka 1. — Pojam, ugovora o radu na određeno vrijeme' — Članak 5. točka 1. — Mjere za sprečavanje zlorababa ugovora na određeno vrijeme — Sankcije — Konverzija u ugovor na neodređeno vrijeme — Pretpostavke)	9
2014/C 292/12	Predmet C-524/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Karlsruhe – Njemačka) – Eycke Braun protiv Land Baden-Württemberg (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Direktiva 69/335/EEZ — Neizravni porezi na prikupljanje kapitala — Članak 10. točka c) — Preoblikovanje društva kapitala u drugačiju vrstu društva kapitala koje ne dovodi do povećanja kapitala — Pristojbe za izradu javnobilježničkog akta kojim se utvrđuje to preoblikovanje)	10
2014/C 292/13	Predmet C-210/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv Tomassi Daniele	10
2014/C 292/14	Predmet C-211/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv Di Adamo Massimiliana.	11
2014/C 292/15	Predmet C-212/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv De Ciantis Andree	12
2014/C 292/16	Predmet C-213/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv Biolzi Romine	12
2014/C 292/17	Predmet C-214/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv Proia Giuseppa	13
2014/C 292/18	Predmet C-258/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – Eugenia Florescu i dr. protiv Casa Județeană de Pensii Sibiu i dr.	13
2014/C 292/19	Predmet C-260/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Bacău (Rumunjska) – Județul Neamț protiv Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	15
2014/C 292/20	Predmet C-261/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Bacău (Rumunjska) – Județul Bacău protiv Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	16

2014/C 292/21	Predmet C-281/14 P: Žalba koju je 9. lipnja 2014. podnio Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 31. ožujka 2014. u predmetu T-270/13, Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) protiv Europske komisije i Izvršne agencije za inovacije i mreže (INEA)	17
2014/C 292/22	Predmet C-290/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2014. uputio Tribunale di Firenze (Italija) – kazneni postupak protiv Skerdjana Celaja	18
2014/C 292/23	Predmet C-302/14: Tužba podnesena 24. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije	19
2014/C 292/24	Predmet C-310/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2014. uputio Helsingin hovioikeus (Finska) – Nike European Operations Netherlands BV protiv Sportland Oy:n konkurssipesä	19
2014/C 292/25	Predmet C-314/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2014. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – Sanoma Media Finland Oy/Nelonen Media, Helsinki	21
2014/C 292/26	Predmet C-329/14: Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Finske	21

Opći sud

2014/C 292/27	Predmet T-463/07: Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Italija protiv Komisije („EFSJP – Komponenta za jamstva – Izdaci isključeni iz financiranja – Premije za govedinu – Maslinovo ulje i masti – Suha stočna hrana – Učinkovitost kontrola – Sustav sankcija”)	23
2014/C 292/28	Predmet T-540/08: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Esso i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište parafinskog voska – Tržište prešanog parafina – Odluka koja utvrđuje povredu članka 81. UEZ-a – Određivanje cijena i podjela tržišta – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. – Trajanje povrede – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Neograničena nadležnost”)	23
2014/C 292/29	Predmet T-541/08: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Sasol i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište parafinskog voska – Tržište prešanog parafina – Odluka koja utvrđuje povredu članka 81. UEZ-a – Određivanje cijena i podjela tržišta – Odgovornost društva majke za povrede pravila tržišnog natjecanja njezinog društva kćeri i zajedničkog pothvata u kojem drži djelomičan udjel – Odlučujući utjecaj društva majke – Pretpostavka u slučaju držanja 100-postotnog udjela – Pravno sljedništvo poduzetnika – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. – Otegotne okolnosti – Uloga predvodnika – Postavljanje gornje granice novčane kazne – Neograničena nadležnost”)	24
2014/C 292/30	Predmet T-543/08: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – RWE i RWE Dea protiv Komisije („Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište parafinskog voska – Tržište prešanog parafina – Odluka koja utvrđuje povredu članka 81. UEZ-a – Određivanje cijena i podjela tržišta – Odgovornost društva majke za povrede pravila tržišnog natjecanja njezinog društva kćeri i zajedničkog pothvata u kojem drži djelomičan udjel – Odlučujući utjecaj društva majke – Pretpostavka u slučaju držanja 100-postotnog udjela – Pravno sljedništvo – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. – Neograničena nadležnost”)	25

2014/C 292/31	Predmet T-457/09: Presuda Općeg suda od 17. srpnja 2014. – Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband protiv Komisije („Državne potpore — Restrukturiranje WestLB — Potpore za otklanjanje ozbiljnih poremećaja u gospodarstvu države članice — Članak 87. stavak 3. točka b) UEZ-a — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom sa zajedničkim tržištem pod određenim uvjetima — Tužba za poništenje — Osobni utjecaj — Pravni interes — Dopuštenost — Kolegijalnost — Obveza obrazlaganja — Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzetnika u teškoćama — Proporcionalnost — Načelo zabrane diskriminacije — Članak 295. UEZ-a — Članak 7. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999”).	26
2014/C 292/32	Predmet T-533/10: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – DTS Distribuidora de Televisión Digital protiv Komisije („Državne potpore — Javne radiodifuzijske usluge — Potpora koju je Španjolska predložila u korist RTVE-u — Izmjena sustava financiranja — Zamjena prihoda od oglašavanja novim porezima koji se odnose na televizijske i telekomunikacijske operatore — Odluka kojom se državna potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Fiskalna mjera koja predstavlja način financiranja potpore — Nužna namjenska veza između poreza i potpore — Izravni utjecaj poreznog prihoda na visinu potpore — Proporcionalnost”).	27
2014/C 292/33	Predmet T-59/11: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Isotis protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Šesti okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti koji pridonosi ostvarenju europskog prostora za istraživanje i inovaciju (2002.-2006.) — Ugovori Access-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, Emerge, Enable, Ask-It — Program eTEN o transeuropskoj mreži za telekomunikacije — Ugovori Navigabile i Euridice — Okvirni program za konkurentnost i inovacije — Ugovor T-Seniority — Isplata razlike — Protuzahjev — Povrat predujma — Paušalna naknada”).	28
2014/C 292/34	Predmet T-151/11: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Telefonica de España i Telefónica Móviles España protiv Komisije („Državne potpore — Javne radiodifuzijske usluge — Potpora koju je Španjolska predložila u korist RTVE-a — Izmjena sustava financiranja — Zamjena prihoda od oglašavanja novim porezima koji se odnose na televizijske i telekomunikacijske operatore — Odluka kojom se državna potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Postupovna prava — Nova potpora — Izmjena zatečenog programa potpore — Fiskalna mjera koja predstavlja način financiranja potpore — Nužna namjenska veza između poreza i potpore — Izravni utjecaj poreznog prihoda na visinu potpore — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja”).	29
2014/C 292/35	Predmet T-223/11: Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Siemens protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Ugovor o posudbi fisijskog materijala namijenjenog za Zajednički istraživački centar u Ispri — Neispunjenje ugovora — Zatezne kamate”)	30
2014/C 292/36	Predmet T-401/11 P: Presuda Općeg suda od 10. srpnja 2014. – Missir Mamachi di Lusignano protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Izvanugovorna odgovornost — Osobna šteta bliskih osoba preminulog dužnosnika — Šteta koju je dužnosnik pretrpio prije svoje smrti — Nadležnost Općeg i Službeničkog suda — Pravilo o podudarnosti zahtjeva za naknadu štete i žalbe protiv odluke kojom se odbija taj zahtjev”)	30
2014/C 292/37	Predmet T-572/11: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Hassan protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje sredstava — Tužba za poništenje — Preinaka tužbenog zahtjeva — Nepravodobnost — Obveza obrazlaganja — Pravo na obranu — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na vlasništvo — Proporcionalnost — Zahtjev za naknadu štete”)	31
2014/C 292/38	Predmet T-5/12: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2014. – BSH protiv OHIM-a (Wash & Coffee) („Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice Wash & Coffee — Relativni razlog za odbijanje — Nedostatak razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ispitivanje činjenica po službenoj dužnosti — Članak 76. stavak 1. Uredbe br. 207/2009”)	32

2014/C 292/39	Predmet T-48/12: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Euroscript – Poljska protiv Parlamenta („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga prijevoza na poljski — Odluka o izmjeni odluke o uvrštavanju tužitelja na prvo mjesto popisa odabranih ponuditelja — Dodjela glavnog okvirnog ugovora drugom ponuditelju — Zahtjev za ponovnu ocjenu — Rok — Suspenzija postupka — Transparentnost — Jednako postupanje”)	33
2014/C 292/40	Predmet T-52/12: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Grčka protiv Komisije („Državne potpore — Potpore u obliku kompenzacija koje je Grčki zavod za poljoprivredno osiguranje (ELGA) isplatio tijekom 2008. i 2009. — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njihov povrat — Pojam državne potpore — Članak 107. stavak 3. točke (b) i (c) UFEU-a — Smjernice o državnim potporama u sektoru poljoprivrede”)	34
2014/C 292/41	Predmet T-204/12: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2014. – Vila Vita Hotel und Touristik protiv OHIM-a – Viavita (VIAVITA) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice VIAVITA — Raniji verbalni žig Zajednice VILA VITA PARC i raniji figurativni žig Zajednice VILA VITA — Nedostatak stvarne uporabe ranijih žigova — Članak 42. stavci 2. i 3., i članak 15. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	34
2014/C 292/42	Predmet T-295/12: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Njemačka protiv Komisije („Državne potpore — Usluge uklanjanja životinjskih lešina i klaoničkog otpada — Očuvanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizootije — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Pogodnost — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kompenzacija u vezi s obvezom pružanja javne usluge — Negativan utjecaj na trgovinu između država članica i narušavanje tržišnog natjecanja — Nužnost potpore — Supsidijarnost — Obveza obrazlaganja”)	35
2014/C 292/43	Predmet T-309/12: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Zweckverband Tierkörperbeseitigung protiv Komisije („Državne potpore — Usluge uklanjanja životinjskih lešina i klaoničkog otpada — Očuvanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizootije — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Pojam poduzetnika — Pogodnost — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kompenzacija u vezi s obvezom pružanja javne usluge — Negativan utjecaj na trgovinu između država članica i narušavanje tržišnog natjecanja — Postojeće ili nove potpore — Nužnost potpore — Supsidijarnost — Legitimno očekivanje — Pravna sigurnost — Proporcionalnost”)	36
2014/C 292/44	Predmet T-367/12: Presuda Općeg suda od 10. srpnja 2014. – Grčka protiv Komisije („EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Groždice — Vino — Izdaci koje je učinila Grčka — Specifična financijska korekcija — Metoda izračuna — Narav postupka poravnanja računâ — Veza s izdacima koje financira Unija”)	37
2014/C 292/45	Predmet T-425/12: Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Sport Eybl & Sports Experts protiv OHIM-a – Elite Licensing (e) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice e — Raniji figurativni žig Zajednice e — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	37
2014/C 292/46	Predmet T-576/12: Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Łaskiewicz protiv OHIM-a – Capital Safety Group EMEA (PROTEKT) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice PROTEKT — Raniji verbalni žigovi Zajednice PROTECTA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	38

2014/C 292/47	Predmet T-578/12: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – National Iranian Oil Company protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja donesene protiv Irana radi sprečavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje sredstava — Tužba za poništenje — Paradržavno tijelo — Aktivna procesna legitimacija i pravni interes — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja — Naznaka i izbor pravne osnove — Nadležnost Vijeća — Načelo predvidljivosti akata Unije — Pojam pružanja potpore širenju nuklearnog oružja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na obranu i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Proporcionalnost — Pravo na vlasništvo”)	39
2014/C 292/48	Predmet T-18/13: Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Łaskiewicz protiv OHIM-a – Cables y Eslingas (PROTEKT) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice PROTEKT — Raniji verbalni žigovi Zajednice PROTEK — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	39
2014/C 292/49	Predmet T-36/13: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Erreà Sport protiv OHIM-a – Facchinelli (ANTONIO BACIONE) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice ANTONIO BACIONE — Raniji figurativni žig Zajednice erreà i raniji nacionalni figurativni žig koji predstavlja dva preklapajuća romba — Relativni razlozi za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)	40
2014/C 292/50	Predmet T-66/13: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Langguth Erben protiv OHIM-a (Oblik boce alkoholnog pića) („Žig Zajednice — Prijava trodimenzionalnog žiga Zajednice — Oblik boce za alkoholna pića — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 7. stavak 2., članak 75., članak 76. stavak 1. i članak 77. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	41
2014/C 292/51	Predmet T-182/13: Presuda Općeg suda od 10. lipnja 2014. – Moallem Insurance protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprečavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni”)	42
2014/C 292/52	Predmet T-196/13: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Nanu-Nana Joachim Hoepp protiv OHIM-a – Stal-Florez Botero (la nana) („Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Prijava figurativnog žiga Zajednice 'la nana' — Raniji verbalni nacionalni žig NANA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 57. stavak 2. i članak 57. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)	43
2014/C 292/53	Predmet T-324/13: Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Endoceutics protiv OHIM-a – Merck (FEMIVIA) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice FEMIVIA — Raniji verbalni žig Zajednice FEMIBION — Međunarodna registracija ranijeg figurativnog žiga femibion u kojoj se označava Europska zajednica — Relativni razlog odbijanja — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	43
2014/C 292/54	Predmet T-404/13: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2014. – NIIT Insurance Technologies protiv OHIM-a (SUBSCRIBE) („Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice SUBSCRIBE — Relativni razlog za odbijanje — Nedostatak razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Jednako postupanje — Članak 56. UFEU-a”)	44
2014/C 292/55	Predmet T-38/14: Tužba podnesena 14. siječnja 2014. – Kafetzakis i dr. protiv Helenske Republike i dr.	45
2014/C 292/56	Predmet T-379/14: Tužba podnesena 3. lipnja 2014. – Universal Music protiv OHIM-a – Yello Strom (Yellow Lounge)	46
2014/C 292/57	Predmet T-404/14: Tužba podnesena 6. lipnja 2014. – Junited Autoglas Deutschland protiv OHIM-a – United Vehicles (UNITED VEHICLES)	46

2014/C 292/58	Predmet T-412/14: Tužba podnesena 6. lipnja 2014. – Larko protiv Komisije.	47
2014/C 292/59	Predmet T-423/14: Tužba podnesena 6. lipnja 2014. – Larko protiv Komisije.	48
2014/C 292/60	Predmet T-454/14: Tužba podnesena 17. lipnja 2014. – Warimex protiv OHIM-a (STONE).	49
2014/C 292/61	Predmet T-468/14: Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Holistic Innovation Institute protiv Komisije.	50
2014/C 292/62	Predmet T-470/14: Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Hewlett Packard Development Company protiv OHIM-a (ELITEPAD)	50
2014/C 292/63	Predmet T-494/14: Tužba podnesena 30. lipnja 2014. – Klymenko protiv Vijeća a	51
2014/C 292/64	Predmet T-495/14: Tužba podnesena 26. lipnja 2014. – Theodorakis i Theodoraki protiv Vijeća	52
2014/C 292/65	Predmet T-496/14: Tužba podnesena 26. lipnja 2014. – Berry Investments protiv Vijeća	53
2014/C 292/66	Predmet T-505/14: Tužba podnesena 1. srpnja 2014. – Seven for all mankind protiv OHIM-a – Seven (SEVEN FOR ALL MANKIND).	54
2014/C 292/67	Predmet T-508/14: Tužba podnesena 6. srpnja 2014. – Gas Natural protiv Komisije	55
2014/C 292/68	Predmet T-509/14: Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – Decal España protiv Komisije	56
2014/C 292/69	Predmet T-515/14 P: Žalba koju je 9. srpnja 2014. podnio Christodoulos Alexandrou protiv presude Službeničkog suda od 14. svibnja 2014. u predmetu F-34/13, Alexandrou/Komisija	56
2014/C 292/70	Predmet T-516/14 P: Žalba koju je 9. srpnja 2014. podnio Christodoulos Alexandrou protiv presude Službeničkog suda od 14. svibnja 2014. u predmetu F-140/12, Alexandrou/Komisija.	57
2014/C 292/71	Predmet T-450/04 RENV: Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – Bouygues et Bouygues Télécom protiv Komisije	58
2014/C 292/72	Predmet T-359/11: Rješenje Općeg suda od 3. srpnja 2014. – Makhlof protiv Vijeća	58
2014/C 292/73	Predmet T-185/12: Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – HUK-Coburg protiv Komisije.	58
2014/C 292/74	Predmet T-302/12: Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2014. – Torrefacção Camelo protiv OHIM-a – Lorenzo Pato Hermanos (Ornementation pour emballages)	59
2014/C 292/75	Predmet T-420/12: Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – VHV protiv Komisije	59
2014/C 292/76	Predmet T-421/12: Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – Württembergische Gemeinde-Versicherung protiv Komisije	59
Službenički sud		
2014/C 292/77	Predmet F-36/14: Tužba podnesena 18. travnja 2014. – ZZ protiv Komisije.	60
2014/C 292/78	Predmet F-40/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – ZZ protiv Komisije.	60
2014/C 292/79	Predmet F-43/14: Tužba podnesena 14. travnja 2014. – ZZ protiv Komisije.	61
2014/C 292/80	Predmet F-49/14: Tužba podnesena 22. svibnja 2014. – ZZ i dr. protiv Parlamenta.	62
2014/C 292/81	Predmet F-51/14: Tužba podnesena 3. srpnja 2014. – ZZ protiv ESVD-a.	62
2014/C 292/82	Predmet F-58/14: Tužba podnesena 23. lipnja 2014. – ZZ protiv EMA-e.	63

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2014/C 292/01)***Posljednja objava**

SL C 282, 25.8.2014.

Prethodne objave

SL C 261, 11.8.2014.

SL C 253, 4.8.2014.

SL C 245, 28.7.2014.

SL C 235, 21.7.2014.

SL C 223, 14.7.2014.

SL C 212, 7.7.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 24. lipnja 2014. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-658/11) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Odluka 2011/640/ZVSP — Pravna osnova — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Članak 37. UEU-a — Međunarodni sporazum koji se odnosi isključivo na ZVSP — Članak 218. stavak 6. drugi podstavak UFEU-a — Obveza izvještavanja Parlamenta odmah i u potpunosti — Članak 218. stavak 10. UFEU-a — Zadržavanje učinaka”)

(2014/C 292/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: R. Passos, A. Caiola i M. Allik, agenti)

Intervenijent koji podržava tužitelja: Europska komisija (zastupnici: M. Konstantinidis, R. Troosters i L. Gussetti, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Naert, G. Étienne, M. Bishop i G. Marhic, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tuženika: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, E. Ruffer i D. Hadroušek, agenti), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, N. Rouam i E. Belliard, agenti), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentili, avvocato dello Stato), Kraljevina Švedska (zastupnik: A. Falk, agent), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: L. Christie i A. Robinson, agenti, uz asistenciju D. Beard, QC, i de G. Facenna, barrister)

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 2011/640/ZVSP od 12. srpnja 2011. o potpisivanju i sklapanju Sporazuma između Europske unije i Republike Mauricijus o uvjetima i načinima premještaja osoba osumnjičenih za kazneno djelo piratstva i s njime povezanim zaplijenjenim dobrima, koje su zadržale pomorske snage pod vodstvom Europske unije, u Republiku Mauricijus te o uvjetima postupanja s osobama osumnjičenima za počinjenje kaznenog djela piratstva nakon njihovog premještaja.
2. Učinci Odluke 2011/640 održavaju se na snazi.

3. Europski parlament i Vijeće Europske unije snose vlastite troškove.
4. Češka Republika, Francuska Republika, Talijanska Republika, Kraljevina Švedska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske kao i Europska komisija snose vlastite troškove.

(¹) SL C 58, 25.2.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2014. – Vijeće Europske unije protiv Sophie in 't Veld
(Predmet C-350/12 P) (¹)

(Žalba — Pristup dokumentima institucija — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Članak 4. stavak 1. točka (a) treća alineja, stavak 2. druga alineja i stavak 6. — Mišljenje pravne službe Vijeća o otvaranju pregovora radi sklapanja međunarodnog ugovora — Izuzeća od prava na pristup — Zaštita javnog interesa koji se odnosi na međunarodne odnose — Zaštita pravnih mišljenja — Odluka o djelomičnom uskraćivanju pristupa)

(2014/C 292/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: P. Berman, B. Driessen i C. Fekete, agenti)

Druge stranke u postupku: Sophie in 't Veld, (zastupnici: O. Brouwer, E. Raedts i J. Blockx, *advocaaten*), Europska komisija (zastupnici: B. Smulders i P. Costa de Oliveira, agenti)

Intervenijent koji podržava tužitelja Sophie in 't Veld: Europski parlament (zastupnici: N. Lorenz i N. Görlitz, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.
3. Europski parlament i Komisija snose svoje vlastite troškove.

(¹) SL C 303, 6.10.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Förvaltningsrätten i Linköping – Švedska) – Ålands Vindkraft AB protiv Energimyndigheten

(Predmet C-573/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nacionalni program potpore koji za postrojenja koja proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora energije predviđa dodjelu zelenih certifikata kojima se može trgovati — Obveza dobavljača električne energije i određenih korisnika da svake godine nadležnom tijelu vrate određene kvote zelenih certifikata — Odbijanje dodjele zelenih certifikata za proizvodna postrojenja smještena izvan dotične države članice — Direktiva 2009/28/EZ — Članak 2. drugi stavak točka (k) i članak 3. stavak 3. — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a)

(2014/C 292/04)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Förvaltningsrätten i Linköping

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ålands Vindkraft AB

Tuženik: Energimyndigheten

Izreka

1. Odredbe članka 2. drugog stavka točke (k) i članka 3. stavka 3. Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ treba tumačiti na način da dopuštaju državi članici uvođenje programa potpora kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji predviđa dodjelu proizvođačima električne energije iz obnovljivih izvora energije certifikata kojima se može trgovati samo u pogledu električne energije proizvedene iz tih izvora na području te države i koji dobavljačima i određenim korisnicima električne energije nameće obvezu da svake godine nadležnom tijelu predaju određenu količinu takvih certifikata koji odgovaraju udjelu u njihovim ukupnim isporukama ili njihovoj ukupnoj potrošnji električne energije.
2. Članak 34. UFEU-a treba tumačiti na način da mu nije protivan nacionalni propis kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji predviđa dodjelu proizvođačima električne energije iz obnovljivih izvora certifikata kojima se može trgovati samo u pogledu električne energije proizvedene iz tih izvora na području dotične države članice i koji dobavljačima i određenim korisnicima električne energije nameće obvezu da svake godine nadležnom tijelu predaju određenu količinu takvih certifikata koji odgovaraju udjelu u njihovim ukupnim isporukama ili njihovoj ukupnoj potrošnji električne energije pod prijetnjom obveze plaćanja posebne naknade.
3. Na nacionalnom je sudu da provjeri zadovoljava li spomenuti propis, sa stajališta svojeg teritorijalnog područja primjene, zahtjeve koji proizlaze iz načela pravne sigurnosti, vodeći računa o svim relevantnim elementima koji osobito mogu uključivati zakonodavni okvir prava Unije unutar kojeg se nalazi propis o kojemu je riječ u glavnom postupku.

⁽¹⁾ SL C 38, 9.2.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 25. lipnja 2014. – Nexans SA, Nexans France protiv Europske komisije**(Predmet C-37/13 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Tržišno natjecanje — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Upravni postupak — Pretraga — Odluka kojom se nalaže pretraga — Obveza obrazlaganja — Dovoljno ozbiljne indicije — Zemljopisno tržište)**

(2014/C 292/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Nexans SA, Nexans France (zastupnici: M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, odvjetnik, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, Solicitor)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: R. Sauer, J. Bourke i N. von Lingen, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Nexans SA i Nexans France SAS nalaže se snošenje troškova ove žalbe.

⁽¹⁾ SL C 101, 6.4.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2014. – Europska komisija protiv Portugalske Republike**(Predmet C-76/13) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Direktiva 2002/22/EZ — Elektroničke komunikacije — Mreže i usluge — Određivanje poduzetnika odgovornih za pružanje univerzalnih usluga — Pogrešno prenošenje — Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze — Neizvršenje — Članak 260. stavak 2. UFEU-a — Novčane sankcije — Novčana kazna — Paušalni iznos)**

(2014/C 292/06)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Guerra e Andrade, G. Braun, L. Nicolae i M. Heller, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, agent, uz asistenciju L. Moraisa, advogado)

Izreka

1. Time što nije donijela sve potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom Komisija/Portugal (C-154/09, EU:C:2010:591), Portugalska Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a.
2. Portugalskoj Republici nalaže se plaćanje paušalnog iznosa u visini od 3 milijuna eura Europskoj komisiji na račun „Vlastita sredstva Europske unije”.

3. Portugalskoj Republici nalaže se plaćanje novčane kazne Europskoj komisiji na račun „Vlastita sredstva Europske unije” u visini od 10 000 eura po danu kašnjenja u provedbi potrebnih mjera za postupanje u skladu s presudom Komisija/Portugal (EU: C:2010:591), računajući od dana proglašenja ove presude do izvršenja navedene presude.
4. Portugalskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 123, 27.4.2013.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 3. srpnja 2014. – Electrabel SA protiv Europske komisije

(Predmet C-84/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Koncentracija poduzetnika — Odluka Komisije — Nalog za plaćanje novčane kazne — Povreda članka 7. Uredbe (EEZ) br. 4064/89 — Kontrola koncentracija između poduzetnika — Članak 14. stavak 3. — Kriteriji koji se uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja iznosa novčane kazne — Uzimanje u obzir trajanja povrede — Načelo zabrane retroaktivnosti zakona — Primjena Uredbe (EZ) br. 139/2004 — Obveza obrazlaganja)

(2014/C 292/07)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Electrabel SA (zastupnici: M. Pittie i P. Honoré, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito, V. Di Bucci i A. Bouquet, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Electrabel SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 129, 4.5.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Kamino International Logistics BV (C-129/13), Datema Hellmann Worldwide Logistics BV (C-130/13) protiv Staatssecretaris van Financiën

(Spojeni predmeti C-129/13 i C-130/13) ⁽¹⁾

(Naplata carinskog duga — Načelo poštovanja prava na obranu — Pravo na saslušanje — Izostanak saslušanja osobe na koju se odnosi odluka o naplati od strane carinskih tijela prije donošenja navedene odluke, uz saslušanje u kasnijem postupku povodom prigovora — Povreda prava na obranu — Utvrđivanje pravnih posljedica nepoštovanja prava na obranu)

(2014/C 292/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Kamino International Logistics BV (C-129/13), Datema Hellmann Worldwide Logistics BV (C-130/13)

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

1. *Pojedinci se pred nacionalnim sudovima mogu izravno pozivati na načelo poštovanja prava na obranu od strane uprave i pravo koje iz njega proizlazi za svaku osobu da bude saslušana prije donošenja bilo koje odluke koja bi mogla nepovoljno djelovati na interese te osobe, onako kako se ta prava primjenjuju u okviru Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000.*
2. *Načelo poštovanja prava na obranu, a posebice pravo svake osobe na saslušanje prije usvajanja pojedinačne nepovoljne mjere, moraju se tumačiti na način da je pravo na obranu osobe kojoj je naloženo plaćanje nalogom donesenim u postupku naknadne naplate uvozne carine na temelju Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, povrijeđeno ako uprava tu osobu nije saslušala prije donošenja odluke, bez obzira na to što ta osoba ima mogućnost iznijeti svoje stajalište u kasnijem dijelu upravnog postupka povodom prigovora, ako nacionalni propis ne dopušta osobama kojima je upućen nalog da, bez prethodnog saslušanja, ishode odgode izvršenja naloga dok se ti nalozi eventualno ne izmijene. To svakako vrijedi u slučaju u kojem nacionalni upravni postupak kojim se provodi članak 244. drugi podstavak Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, ograničava određivanje takve odgode u uvjetima u kojima postoje razlozi za uvjerenje da je osporavana odluka neusklađena s carinskim zakonodavstvom ili opasnost da bi osobi na koju se ta odluka odnosi mogla biti nanesena nepopravljiva šteta.*
3. *Pretpostavke pod kojima se mora jamčiti poštovanje prava na obranu i posljedice povrede tog prava predmet su nacionalnog prava, pod uvjetom da su mjere usvojene u tu svrhu iste vrste kao i one na koje bi imali pravo pojedinci u usporedivoj situaciji u nacionalnom pravu (načelo ekvivalentnosti) i da ne čine praktično nemogućim ili pretjerano teškim ostvarivanje prava koja im dodjeljuje pravni poredak Unije (načelo djelotvornosti).*

Nacionalni sudac koji je dužan jamčiti puni učinak prava Unije može, prilikom procjene posljedica povrede prava na obranu, a posebice prava na saslušanje, uzeti u obzir činjenicu da takva povreda ne izaziva poništenje odluke donesene na kraju konkretnog upravnog postupka samo ako bi navedeni postupak bez te nepravilnosti mogao imati drukčiji ishod.

⁽¹⁾ SL C 171, 15.6.2013.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Bundesfinanzhof – Njemačka) – Stanislav Gross protiv Hauptzollamt Braunschweig

(Predmet C-165/13) ⁽¹⁾

(Oporezivanje — Direktiva 92/12/EEZ — Članci 7. do 9. — Opći aranžmani za trošarinsku robu — Roba puštena u potrošnju u jednoj državi članici i držana u drugoj državi članici u komercijalne svrhe — Obračunavanje trošarine od držatelja te robe koji ju je nabavio u državi članici odredišta — Nabava po okončanju postupka uvoza)

(2014/C 292/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stanislav Gross

Tuženik: Hauptzollamt Braunschweig

Izreka

Članak 9. stavak 1. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama, te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda (SL L 76, str. 1.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 92/108/EEZ od 14. prosinca 1992. (SL L 390, str. 124.), u vezi s člankom 7. te direktive, treba tumačiti na način da ta odredba dopušta državi članici da odredi kao trošarinskog obveznika osobu koja na fiskalnom području te države u komercijalne svrhe drži trošarinsku robu puštenu u potrošnju u drugoj državi članici, u okolnostima poput onih u sporu u glavnom postupku, čak i ako ta osoba nije bila prvi držatelj te robe u državi članici odredišta.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal de grande instance de Bayonne – Francuska) – Préfet des Pyrénées-Atlantiques protiv Raquel Gianni Da Silva

(Predmet C-189/13) ⁽¹⁾

(„Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2008/115/EZ — Zajednički standardi i postupci u području vraćanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom — Nacionalni propis kojim je propisana zatvorska kazna u slučaju nezakonitog ulaska utvrđenog prilikom počinjenja djela — Odgovor Suda više nije potreban za rješenje spora — Obustava postupka”)

(2014/C 292/10)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Bayonne

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Tuženik: Raquel Gianni Da Silva

Izreka

Nije potrebno odgovoriti na zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio juge des libertés et de la détention du tribunal de grande instance de Bayonne (Francuska), odlukom od 9. travnja 2013. (Predmet C-189/13).

⁽¹⁾ SL C 164, 8.6.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Corte suprema di cassazione – Italija) – Maurizio Fiamingo (C-362/13), Leonardo Zappalà (C-363/13), Francesco Rotondo e.a. (C-407/13) protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Spojeni predmeti C-362/13, C-363/13 i C-407/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Pomorski sektor — Trajekti koji obavljaju prijevoz između dviju luka u istoj državi članici — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme — Članak 3. točka 1. — Pojam, ugovora o radu na određeno vrijeme' — Članak 5. točka 1. — Mjere za sprečavanje zlouporaba ugovora na određeno vrijeme — Sankcije — Konverzija u ugovor na neodređeno vrijeme — Pretpostavke)

(2014/C 292/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Maurizio Fiamingo (C-362/13), Leonardo Zappalà (C-363/13), Francesco Rotondo i dr. (C-407/13)

Tuženik: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Izreka

1. Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme, zaključen 18. ožujka 1999., priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti u smislu da se primjenjuje na radnike, poput tužitelja u glavnom postupku, zaposlene kao pomorce na temelju ugovora o radu na određeno vrijeme na trajektima koji obavljaju pomorski prijevoz između dviju luka u istoj državi članici.
2. Odredbe Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme treba tumačiti u smislu da se ne protive nacionalnom propisu, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji propisuje da ugovori o radu na određeno vrijeme moraju imati naznačeno trajanje, ali ne i dan svojeg prestanka.
3. Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme treba tumačiti u smislu da se u načelu ne protivi nacionalnom propisu, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji predviđa konverziju ugovora o radu na određeno vrijeme u radni odnos na neodređeno vrijeme samo u slučaju kada je radnik bio neprekidno zaposlen na temelju takvih ugovora kod istog poslodavca u razdoblju duljem od jedne godine, pri čemu se radni odnos smatra neprekinutim ako je između isteka jednog i zaključivanja drugog ugovora o radu proteklo najviše 60 dana. Međutim, zadaća nacionalnog suda jest ispitati predstavljaju li uvjeti za primjenu i učinkovita provedba tih propisa odgovarajuću mjeru za sprečavanje i sankcioniranje zlouporaba uzastopnih ugovora ili radnih odnosa na određeno vrijeme.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.
SL C 313, 26.10.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Karlsruhe – Njemačka) – Eycke Braun protiv Land Baden-Württemberg

(Predmet C-524/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Direktiva 69/335/EEZ — Neizravni porezi na prikupljanje kapitala — Članak 10. točka c) — Preoblikovanje društva kapitala u drugačiju vrstu društva kapitala koje ne dovodi do povećanja kapitala — Pristojbe za izradu javnobilježničkog akta kojim se utvrđuje to preoblikovanje)

(2014/C 292/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Karlsruhe

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eycke Braun

Tuženik: savezna zemlja Baden-Württemberg

Izreka

Članak 10. točku c) Direktive 69/335/EEZ Vijeća od 17. srpnja 1969. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala treba tumačiti na način da se protivi nacionalnom propisu, poput onoga u glavnom postupku, koji predviđa da se državnoj riznici plaća udio pristojbi koje naplati javni bilježnik koji ima status državnog službenika za ovjeru pravnog akta čiji je predmet preoblikovanje društva kapitala u drugačiju vrstu društva kapitala koje ne dovodi do povećanja kapitala društva preuzimatelja ili preoblikovanog društva.

⁽¹⁾ SL C 367, 14.12.2013.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv Tomassi Daniele

(Predmet C-210/14)

(2014/C 292/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tomassi Daniela

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protive organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?

2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protiv tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?
3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
kazneni postupak protiv Di Adamo Massimiliana**

(Predmet C-211/14)

(2014/C 292/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Di Adamo Massimiliano

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protiv organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?
 2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protiv tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?
 3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?
-

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
kazneni postupak protiv De Ciantis Andree**

(Predmet C-212/14)

(2014/C 292/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

De Ciantis Andrea

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protive organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?
2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protive tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?
3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
kazneni postupak protiv Biolzi Romine**

(Predmet C-213/14)

(2014/C 292/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranka u glavnom postupku

Biolzi Romina

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protive organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?

2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protive tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?
3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
kazneni postupak protiv Proia Giuseppea**

(Predmet C-214/14)

(2014/C 292/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Proia Giuseppe

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protive organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?
2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protive tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?
3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) –
Eugenia Florescu i dr. protiv Casa Județeană de Pensii Sibiu i dr.**

(Predmet C-258/14)

(2014/C 292/18)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Eugenia Florescu, Ioan Poiană, Cosmina Diaconu (u svojstvu nasljednika Bădilă Mircea), Anca Vidrighin (u svojstvu nasljednika Bădilă Mircea), Eugenia Elena Bădilă (u svojstvu nasljednika Bădilă Mircea)

Druge stranke u postupku: Casa Județeană de Pensii Sibiu, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Statul Română prin Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Finanțelor Publice prin D.G.F.P. Sibiu

Prethodna pitanja

1. Može li se memorandum kao što je Memorandum o razumijevanju od 23. lipnja 2009. sklopljen između Europske zajednice i Rumunjske, objavljen u *Monitorul Oficial* br. 455 od 1. srpnja 2009., smatrati aktom, odlukom, priopćenjem itd. s pravnom snagom u smislu kako je to definirao Sud u svojoj praksi (presuda od 3. veljače 1976., 59/75, Flavia Manghera, i presuda od 20. ožujka 1997., C-57/95, Francuska/Komisija) i može li biti predmet tumačenja od strane Suda Europske unije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li Memorandum o razumijevanju od 23. lipnja 2009. sklopljen između Europske zajednice i Rumunjske, objavljen u *Monitorul Oficial* br. 455 od 1. srpnja 2009., tumačiti na način da, u cilju ublažavanja učinaka gospodarske krize kroz smanjivanje troškova osoblja, Europska komisija ima valjano pravo nametnuti usvajanje nacionalnog zakona temeljem kojeg osoba gubi pravo na primanje starosne mirovine temeljem doprinosa uplaćivanih više od 30 godina, određenu po zakonskoj osnovi i isplaćivanu prije navedenog zakona, iz razloga što ta osoba prima plaću za djelatnost koju obavlja temeljem ugovora o radu, a koja je različita od one za koju je umirovljena?
3. Treba li Memorandum o razumijevanju između Europske zajednice i Rumunjske od 23. lipnja 2009. tumačiti na način da Europska komisija u cilju ublažavanja gospodarske krize može valjano nametnuti usvajanje nacionalnog zakona temeljem kojeg osoba u potpunosti i *sine die* gubi pravo primati starosnu mirovinu temeljem doprinosa uplaćivanih više od 30 godina, određenu po zakonskoj osnovi i isplaćivanu prije navedenog zakona, iz razloga što ta osoba prima plaću za djelatnost koju obavlja temeljem ugovora o radu, a koja je različita od one za koju je umirovljena?
4. Treba li Memorandum u cijelosti te posebno njegovu točku 5. podtočku (d) koja se tiče reorganizacije javne uprave i jačanja njene učinkovitosti tumačiti u smislu da je Europska komisija u cilju ublažavanja gospodarske krize s pravom nametnula usvajanje nacionalnog zakona kojim je uvedena zabrana kumuliranja plaće i mirovine za umirovljene službenike javnih institucija?
5. Mogu li se članci 17., 20., 21. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članak 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), članak 110. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), načelo pravne sigurnosti utvrđeno pravom Europske unije i sudskom praksom Suda Europske unije tumačiti na način da im je protivan propis poput članka 21. stavka 2. Zakona br. 554/2004 koji u slučaju povrede načela nadređenosti prava Europske unije predviđa mogućnost revizije nacionalnih sudskih odluka donesenih isključivo u području upravnih sporova, a ne daje mogućnost revizije kod odluka nacionalnih sudova donesenih u drugim područjima (građanskom, kaznenom, trgovačkom itd.) u slučaju kada je tim odlukama povrijeđeno spomenuto načelo nadređenosti prava Europske unije?
6. Je li članku 6. UEU-a, u pročišćenom tekstu iz 2010., protivan propis države članice koji uvjetuje isplatu mirovine profesionalnih pravosudnih dužnosnika, određenu na temelju njihovih doprinosa za više od 30 godina staža na pravosudnoj dužnosti, prestankom njihova ugovora o radu u visokoškolskoj pravnoj nastavi?

7. Je li članku 6. UEU-a, članku 17. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i praksi Suda Europske unije protivan propis koji izvlašćuje nositelja njegovog prava na mirovinu iako je ona utvrđena na osnovi više od 30 godina doprinosa, dok su za posao na sveučilištu pravosudni dužnosnici odvojeno uplaćivali i nastavljaju uplaćivati mirovinske doprinose?
8. Je li članku 6. UEU-a i odredbi članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/78 o jednakom postupanju prema osobama bez obzira na rasno i etničko podrijetlo ⁽¹⁾ te praksi Suda Europske unije protivna odluka ustavnog suda države članice koji je, nadzirući ustavnost zakona, smatrao da pravo na kumuliranje mirovine i plaće imaju samo osobe koje su imenovane na određeni mandat, a pritom to pravo nije dao profesionalnim pravosudnim dužnosnicima kojima je zabranjeno primiti mirovinu utvrđenu na osnovi osobnih doprinosa koje su uplaćivali kroz više od 30 godina, zbog činjenice da su zadržali položaj predavača u visokoškolskoj pravnoj nastavi?
9. Je li članku 6. UEU-a i praksi Suda Europske unije protivan propis koji uvjetuje *sine die* isplatu mirovine pravosudnim dužnosnicima, utvrđenu na osnovi doprinosa kroz više od 30 godina, prestankom posla na sveučilištu?
10. Je li članku 6. UEU-a u pročišćenom tekstu iz 2010. i praksi Suda Europske unije protivan propis koji narušava pravu ravnotežu koju valja očuvati između zaštite osobne imovine i zahtjeva javnog interesa, namećući samo jednoj određenoj kategoriji osoba obvezu da trpi gubitak mirovine pravosudnog dužnosnika zbog činjenice što te osobe obavljaju posao na sveučilištu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Bacău (Rumunjska) –
Județul Neamț protiv Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Predmet C-260/14)

(2014/C 292/19)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Bacău

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Județul Neamț

Tuženik: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li nepoštivanje, od strane javnog naručitelja koji je korisnik potpore iz strukturnih fondova, odredbi koje se odnose na javnu nabavu čija je procijenjena vrijednost manja od praga predviđenog člankom 7. točkom (a) Direktive [2004/18/EEZ] ⁽¹⁾, u vezi sa dodjeljivanjem ugovora koji imaju za predmet izvršavanje subvencionirane djelatnosti, „nepravilnost” (na rumunjskom: abatere) u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 2988/1995 ⁽²⁾ ili „nepravilnost” (na rumunjskom: neregularitate) u smislu članka [2.] točke 7. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 ⁽³⁾?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, potrebno je utvrditi treba li članak 98. stavak 2. drugu rečenicu Uredbe (EZ) br. 1083/2006 tumačiti na način da su financijski ispravci država članica, u slučaju kada se primjenjuju na sufinancirane troškove strukturnih fondova zbog nepoštivanja odredbi u području javnih nabava, upravne mjere u smislu članka 4. Uredbe (EZ) br. 2988/1995 ili upravne kazne u smislu članka 5. točke (c) te uredbe.
3. U slučaju da odgovor na drugo pitanje glasi da su financijski ispravci država članica upravne kazne, treba utvrditi primjenjuje li se načelo retroaktivne primjene manje stroge kazne iz članka 2. stavak 2. druge rečenice Uredbe (EZ) br. 2988/1995.
4. Je li, u situaciji u kojoj su financijski ispravci primijenjeni na sufinancirane troškove strukturnih fondova zbog nepoštovanja odredbi u području javnih nabava, u suprotnosti s člankom 2. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 2988/1995 u vezi s člankom 98. stavkom 2. drugom rečenicom Uredbe (EZ) br. 1083/2006, uzimajući u obzir također načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja, to što država članica primjenjuje financijske ispravke propisane unutarnjim propisom koji je stupio na snagu nakon što je utvrđeno da je došlo do navodne povrede pravila o javnoj nabavi?

-
- ⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)
- ⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 (SL L 210, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Bacău (Rumunjska) –
Județul Bacău protiv Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Predmet C-261/14)

(2014/C 292/20)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Bacău

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Județul Bacău

Tuženik: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 98. stavak 2. drugu rečenicu Uredbe (EZ) br. 1083/2006 ⁽¹⁾ tumačiti na način da financijski ispravci država članica, u slučaju kad se oni primjenjuju na troškove koji se sufinanciraju iz strukturnih fondova zbog nepoštivanja odredbi u području javnih nabava, predstavljaju upravne mjere u smislu članka 4. Uredbe (EZ) br. 2988/1995 ⁽²⁾ ili da predstavljaju upravne kazne u smislu članka 5. točke (c) navedene uredbe?

2. U slučaju da odgovor na prvo pitanje glasi da su financijski ispravci upravne kazne, treba utvrditi je li primjenjivo načelo retroaktivne primjene manje stroge kazne iz članka 2. stavka 2. druge rečenice Uredbe (EZ) br. 2988/1995.
3. U slučaju da odgovor na prvo pitanje glasi da su financijski ispravci upravne kazne, protivi li se, u situaciji u kojoj se financijski ispravci primjenjuju na troškove koji se sufinanciraju iz strukturnih fondova zbog nepoštivanja odredbi u području javnih nabava, članak 2. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 2988/1995 u vezi s člankom 98. stavkom 2. drugom rečenicom Uredbe (EZ) br. 1083/2006 tome da država članica primijeni financijske ispravke uređene unutarnjim pravnim aktom koji je stupio na snagu nakon što je utvrđeno da je došlo do navodne povrede pravila o javnim nabavama?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 (SL L 210, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

Žalba koju je 9. lipnja 2014. podnio Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 31. ožujka 2014. u predmetu T-270/13, Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) protiv Europske komisije i Izvršne agencije za inovacije i mreže (INEA)

(Predmet C-281/14 P)

(2014/C 292/21)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (zastupnici: M. Muscardini, G. Greco i G. Carullo, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— nakon što utvrdi aktivnu procesnu legitimaciju SACBO-a i da je protiv Odluke od 18. ožujka 2013. dozvoljen pravni lijek, u cijelosti ukine rješenje Općeg suda od 31. ožujka 2014. doneseno u predmetu T-270/13 te da stoga, ako smatra da u skladu s člankom 61. stavkom 1. Statuta Suda stanje postupka to dopušta, usvoji u cijelosti tužbeni zahtjev istaknut u prvostupanjskom postupku, formuliran na sljedeći način: utvrditi nepostojanje namjere izbjegavanja i arbitrarne podjele aktivnosti koje su predmet sufinanciranja, i poništiti odluku Ten-T EA od 18. ožujka 2013. u dijelu u kojem su proglašeni nedopuštenima vanjski troškovi koji se odnose na aktivnosti 1, 2.1, 4, 5, 6 i 7, smanjujući tako potrebno sufinanciranje i tražeći povrat 158 517,54 eura sa svim zakonskim posljedicama,

— naloži drugoj strani snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

I. U prilog žalbi protiv rješenja kojim je Opći sud proglasio tužbu nedopuštenom:

I.1- U dijelu koji se odnosi na nedostatak aktivne procesne legitimacije. Pogreška koja se tiče prava: povreda i/ili pogrešna primjena članka 263. stavka 4. UFEU-a, članaka 6. i 13. EKLJP-a, članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka III.8. stavka 2. Odluke C (2010) 4456, članka 296. stavka 2. UFEU-a, zbog nedovoljnog i/ili proturječnog obrazloženja i propusta suda da odluči; članka 107. i članka 108. stavka 3. UFEU-a.

- nedostatak rješenja u dijelu u kojem nije uzeto u obzir da SACBO sudjeluje u sufinanciranju projekta, da je odgovoran za cijelo ulaganje i da je izvršno tijelo projekta, i da stoga trpi sve učinke pobijane odluke, kako zbog nedostatka povrata uložениh sredstava, tako i u dijelu koji se odnosi na iznose koje treba vratiti ili zbog činjenice da su prigovori iz odluke svi u vezi s postupanjem SACBO-a,
- povreda članaka 107. i 108. UFEU-a jer je Opći sud propustio uzeti u obzir činjenicu da je povrat sufinanciranja od strane ENAC-a propisan pravom EU-a, tako da povrat do kojeg nije došlo predstavlja nezakonitu državnu potporu,
- nedostatak rješenja u dijelu u kojem nije uzeta u obzir uloga SACBO-a u postupku koji je doveo do donošenja pobijane odluke,
- nedostatak rješenja u dijelu u kojem nije uzeta u obzir aktivna legitimacija SACBO-a zbog štete pretrpljene u vezi s ugledom kao posljedice pobijane odluke.

I.2- U dijelu koji se odnosi na činjenicu da protiv priopćenog akta nije dozvoljen pravni lijek. Pogreška koja se tiče prava: povreda i/ili pogrešna primjena članka 263. stavka 4. UFEU-a i povreda članka III. 3.6 i članka III. 3.9 Odluke o financiranju, povreda i/ili pogrešna primjena članka 296. stavka 2. UFEU-a zbog proturječnosti u obrazloženju.

- nedostatak rješenja u dijelu u kojem nije uzeto u obzir da su pobijanom odlukom već jasno i konačno utvrđeni subjekt financiranja i iznosi koje treba vratiti, tako da sama po sebi predstavlja obvezu povrata,
- nedostatak rješenja u dijelu u kojem nije uzeto u obzir da pobijana odluka predstavlja konačan akt kojim se završava postupak smanjenja financiranja, samostalan i različit od sljedeće faze stvarnog povrata.

II. Navođenje tužbenih razloga iz tužbe u prvostupanjskom postupku⁽¹⁾ za potrebe članka 61. stavka 1. Statuta Suda

⁽¹⁾ SL C 207, str. 46.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2014. uputio Tribunale di Firenze (Italija) – kazneni postupak protiv Skerdjana Celaja

(Predmet C-290/14)

(2014/C 292/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Firenze

Stranka glavnog postupka

Skerdjan Celaj

Prethodna pitanja

Jesu li u suprotnosti s Direktivom 2008/115/EZ ⁽¹⁾ nacionalne odredbe država članica koje propisuju kaznu zatvora do četiri godine za državljanina treće zemlje koji je, nakon što je vraćen u svoju zemlju na temelju koji nije ni kaznena sankcija niti posljedica kaznene sankcije, ponovo ušao na područje države članice uz povredu zakonite zabrane ponovnog ulaska, bez da su se takvog državljanina prethodno primijenile prisilne mjere iz članka 8. Direktive 2008/115/EZ u svrhu njegovog brzog i učinkovitog udaljavanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

Tužba podnesena 24. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije**(Predmet C-302/14)**

(2014/C 292/23)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, O. Beynet, K. Herrmann, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da, s obzirom na Direktivu 2010/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o energetske učinkovitosti zgrada ⁽¹⁾, ne usvojivši za određene dijelove svog državnog područja odredbe o prenošenju definicija iz njezinog članka 2. stavaka 2., 7. i 9. i zahtjeva iz njezinog članka 8. stavka 1., članka 9. stavka 1., članka 11. stavaka 2. do 5. i članka 18., te njezinog Dodatka II. ili, u svakom slučaju, ne obavijestivši o tim odredbama Komisiju, Kraljevina Belgija nije ispunila svoje obveze iz članka 28. stavka 1. navedene Direktive;
- naložiti Kraljevini Belgiji, na temelju članka 260., stavka 3. UFEU-a, plaćanje dnevne novčane kazne u iznosu od 42 178,50 eura, s učinkom od dana donošenja presude Suda i plativu se na račun vlastitih sredstava Europske unije, zbog neispunjenja obveze obavještanja o mjerama prenošenja direktive usvojene u zakonodavnom postupku;
- naloži Kraljevini Belgiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive 2010/31/EZ istekao je 9. srpnja 2012.

⁽¹⁾ SL L 153, str. 13.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 3., str. 124.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2014. uputio Helsingin hovioikeus (Finska) – Nike European Operations Netherlands BV protiv Sportland Oy:n konkurssipesä**(Predmet C-310/14)**

(2014/C 292/24)

*Jezik postupka: finski***Sud koji je uputio zahtjev**

Helsingin hovioikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nike European Operations Netherlands BV

Tuženik: Sportland Oy u stečaju

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 13. Uredbe o stečajnom postupku ⁽¹⁾ tumačiti tako da izraz „u tom se slučaju te radnje” znači da pravnu radnju s obzirom na sve okolnosti slučaja nije moguće pobijati?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i pozivanja protivnika pobijanja na zakonsku odredbu u smislu članka 13. prve alineje prema kojoj se plaćanje dospjelog duga može pobijati samo pod tamo propisanim okolnostima, a koje nisu navedene u tužbi podnesenoj na temelju prava države stečajnog postupka:
 - (i) postoje li razlozi koji zabranjuju da se članak 13. tumači tako da stranka koja pobija radnju mora istaknuti te okolnosti nakon što je saznala za tu zakonsku odredbu ako prema nacionalnom pravu države članice u kojoj je otvoren stečajni postupak mora iznijeti sve okolnosti na kojima temelji tužbu za pobijanje, ili
 - (ii) protivnik pobijanja mora dokazati da te okolnosti ne postoje i pobijanje stoga nije moguće prema odredbi o kojoj je riječ, a da se osoba koja pobija radnju pritom ne mora posebno pozivati na te okolnosti?
3. Neovisno o odgovoru na pitanje 2. (i): Treba li članak 13. tumačiti tako
 - (i) da je na protivniku pobijanja teret dokazivanja da okolnosti koje su navedene u zakonskoj odredbi ne postoje u konkretnom slučaju, ili
 - (ii) da se teret dokazivanja postojanja ovih okolnosti može odrediti prema pravu primjenjivom na pravnu radnju države članice različite od one u kojoj je pokrenut postupak koje propisuje da je teret dokazivanja na osobi koja pobija radnju, ili
 - (iii) da se članak 13. može tumačiti i tako da je ovo pitanje tereta dokazivanja uređeno nacionalnim propisima države suda?
4. Treba li članak 13. tumačiti tako da izreka „se [...] te radnje ni na koji način ne smiju pobijati” pored zakonskih odredaba stečajnog prava kojem ta radnja podliježe obuhvaća i opće propise i načela toga prava koji su primjenjivi na tu radnju?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 4.:
 - (i) Treba li članak 13. tumačiti tako da protivnik pobijanja za to mora dokazati da pravo u smislu članka 13. ne sadrži nikakva opća ili druga pravila ili načela prema kojima je moguće pobijanje na temelju izloženih činjenica
 - (ii) može li sud u skladu s člankom 13., ako smatra da je protivnik pobijanja to dovoljno izložio, od druge stranke zahtijevati dokaz o postojanju odredbe ili načela stečajnog prava ili općeg prava države članice različite od one u kojoj je otvoren postupak u smislu članka 13. primjenjivog na radnju prema kojem je pobijanje ipak moguće?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL L 160, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2014. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – Sanoma Media Finland Oy/Nelonen Media, Helsinki

(Predmet C-314/14)

(2014/C 292/25)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sanoma Media Finland Oy/Nelonen Media, Helsinki

Tuženik: Viestintävirasto

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. Direktive 2010/13/EU⁽¹⁾ u okolnostima kao što su one o kojima je riječ u glavnom postupku tumačiti tako da se protivi tumačenju nacionalnih pravnih propisa prema kojima se podijeljeni ekran ne smatra insertom kojim se audiovizualni program razlikuje od televizijskog oglašavanja ako je dio ekrana rezerviran za odjavnu špicu programa a drugi dio za predstavljanje emisija u nastavku programa na kanalu televizijske kuće programskim rasporedom te se ni u podijeljenom ekranu ni nakon toga ne emitira ni akustičko ni optičko sredstvo koje izričito najavljuje početak prekida za reklame?
2. Uzimajući u obzir činjenicu da Direktiva 2010/13 ima narav minimalnog standarda, treba li članak 23. stavak 2. te direktive u okolnostima kao što su one o kojima je riječ u glavnom postupku tumačiti tako da s njime nije usklađeno ako se znakovi sponzora koji se prikazuju u vezi s programima koji nisu sponzorirani uvrštavaju u „kratke reklame” u smislu članka 23. stavka 1. Direktive koji se trebaju uračunati u maksimalno dopušteno trajanje oglašavanja?
3. Uzimajući u obzir činjenicu da Direktiva 2010/13 ima narav minimalnog standarda, treba li pojam „kratke reklame” u članku 23. stavku 1. ove Direktive u vezi s izrazom koji maksimalno dopušteno trajanje oglašavanja opisuje „udio [...] u određenom satu ne prelazi 20 %” u okolnostima kao što su one o kojima je riječ o glavnom postupku tumačiti tako da s tom odredbom nije usklađeno ako „crne sekunde” između pojedinih kratkih reklama i završetka prekida za reklame uračunava u trajanje oglašavanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama), (SL L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.).

Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Finske

(Predmet C-329/14)

(2014/C 292/26)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, K. Herrmann i I. Koskinen)

Tuženik: Republika Finska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Republika Finska nije ispunila svoje obveze iz članka 28. stavka 1. Direktive 2010/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o energetske učinkovitosti zgrada ⁽¹⁾, jer za finsko kopneno područje nije donijela zakone i druge propise koji su potrebni za provedbu članka 2. točke 2. i članka 9. stavka 1. te direktive u nacionalnom pravu ili ih u svakom slučaju nije dostavila Komisiji i jer za regiju Åland nije donijela zakone i druge propise koji su potrebni za provedbu navedene direktive u nacionalnom pravu ili ih u svakom slučaju nije dostavila Komisiji,
- Republici Finskoj u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a naloži plaćanje novčane kazne u visini od 19 178,25 eura dnevno od dana izricanja presude Suda Europske unije, koji treba uplatiti na račun „vlastita sredstva Europske unije” jer je povrijedila svoju obvezu priopćavanja mjera za prenošenje direktive donesene na temelju zakonodavnog postupka,
- naloži Republici Finskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive istekao je 9. srpnja 2012.

⁽¹⁾ (SL L 153, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 3., str. 124.).

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-463/07) ⁽¹⁾

(„EFSJP — Komponenta za jamstva — Izdaci isključeni iz financiranja — Premije za govedinu — Maslinovo ulje i masti — Suha stočna hrana — Učinkovitost kontrola — Sustav sankcija”)

(2014/C 292/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju G. Aiella i F. Bucala, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Cattabriga i D. Nardi, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Odluke Komisije 2007/647/EZ od 3. listopada 2007. o isključivanju iz financiranja Zajednice nekih izdataka koje su države članice imale na temelju Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), Komponenta za jamstva (SL L 261, str. 28.), u dijelu u kojem se tom odlukom isključuju neki izdaci koje imala Talijanska Republika.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Talijanska Republika snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 51, 23.2.2008.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Esso i dr. protiv Komisije

(Predmet T-540/08) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište parafinskog voska — Tržište prešanog parafina — Odluka koja utvrđuje povredu članka 81. UEZ-a — Određivanje cijena i podjela tržišta — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Trajanje povrede — Jednako postupanje — Proporcionalnost — Neograničena nadležnost”)

(2014/C 292/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Esso Société anonyme française (Courbevoie, Francuska); Esso Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka); ExxonMobil Petroleum and Chemical BVBA (Anvers, Belgija); i Exxon Mobil Corp. (West Trenton, New Jersey, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: R. Subiotto, QC, R. Snelders, L.-P. Rudolf i M. Piergiovanni, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre i M. Gray, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Odluke Komisije C (2008) 5476 *final* od 1. listopada 2008. o postupku primjene članka 81. (UEZ-a) i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.181 – Vosak za svijeće), kao i zahtjeva za smanjenje iznosa novčane kazne koja je izrečena tužiteljima

Izreka

1. Iznos novčane kazne izrečene društvu *Esso Société anonyme française* u članku 2. Odluke C (2008) 5476 *final* od 1. listopada 2008. o postupku primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.181 – Vosak za svijeće) određuje se na 62 712 895 eura.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove i troškove društva *Esso Société anonyme française*.
4. Društva *Esso Deutschland GmbH*, *ExxonMobil Petroleum and Chemical BVBA* i *Exxon Mobil Corp.* snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 44, 21.2.2009.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Sasol i dr. protiv Komisije

(Predmet T-541/08) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište parafinskog voska — Tržište prešanog parafina — Odluka koja utvrđuje povredu članka 81. UEZ-a — Određivanje cijena i podjela tržišta — Odgovornost društva majke za povrede pravila tržišnog natjecanja njezinog društva kćeri i zajedničkog pothvata u kojem drži djelomičan udjel — Odlučujući utjecaj društva majke — Pretpostavka u slučaju držanja 100-postotnog udjela — Pravno sljedništvo poduzetnika — Proporcionalnost — Jednako postupanje — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Otegotne okolnosti — Uloga predvodnika — Postavljanje gornje granice novčane kazne — Neograničena nadležnost”)

(2014/C 292/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Sasol (Rosebank, Republika Južna Afrika); Sasol Holding in Germany GmbH (Hamburg, Njemačka); Sasol Wax International AG (Hamburg); i Sasol Wax GmbH (Hamburg) (zastupnici: W. Bosch, U. Denzel i C. von Köckritz, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre i R. Sauer, agenti, uz asistenciju M. Gray, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje članaka 1. i 2. Odluke Komisije C (2008) 5476 *final* od 1. listopada 2008. o postupku primjene članka 81. (UEZ-a) i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.181 – Vosak za svijeće), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje i podredno, zahtjev za ukidanje novčane kazne koja je izrečena tužiteljima ili smanjenje njezinog iznosa.

Izreka

1. Članak 1. Odluke Komisije C (2008) 5476 *final* od 1. listopada 2008. o postupku primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.181 – Vosak za svijeće) poništava se u dijelu u kojem je Europska komisija u njemu utvrdila da su društva *Sasol Holding in Germany GmbH* i *Sasol* sudjelovala u povredi prije 1. srpnja 2002.

2. Iznos novčane kazne izrečene društvu Sasol Wax GmbH smanjuje se na svotu od 149 982 197 eura, za plaćanje za koje su s jedne strane solidarno odgovorni Sasol Wax International AG, u visini od 119 122 197 eura, i s druge strane društva Sasol i Sasol Holding in Germany, u visini od 71 042 197 eura.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Komisija će snositi vlastite troškove i dvije trećine troškova društava Sasol, Sasol Holding in Germany, Sasol Wax International i Sasol Wax.
5. Sasol, Sasol Holding in Germany, Sasol Wax International i Sasol Wax snosit će trećinu vlastitih troškova.

(¹) SL C 44, 21.2.2009.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – RWE i RWE Dea protiv Komisije

(Predmet T-543/08) (¹)

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište parafinskog voska — Tržište prešanog parafina — Odluka koja utvrđuje povredu članka 81. UEZ-a — Određivanje cijena i podjela tržišta — Odgovornost društva majke za povrede pravila tržišnog natjecanja njezinog društva kćeri i zajedničkog pothvata u kojem drži djelomičan udjel — Odlučujući utjecaj društva majke — Pretpostavka u slučaju držanja 100-postotnog udjela — Pravno sljedništvo — Proporcionalnost — Jednako postupanje — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Neograničena nadležnost”)

(2014/C 292/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: RWE AG (Essen, Njemačka); i RWE Dea AG (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: C. Stadler, M. Röhrig i S. Budde, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Antoniadis i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje članaka 1. i 2. Odluke Komisije C (2008) 5476 *final* od 1. listopada 2008. o postupku primjene članka 81. (UEZ-a) i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.181 – Vosak za svijeće), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje i podredno, zahtjev za smanjenje iznosa novčane kazne koja im je izrečena

Izreka

1. Članak 1. Odluke Komisije C (2008) 5476 *final* od 1. listopada 2008. o postupku primjene članka 81. (UEZ-a) i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.181 – Vosak za svijeće) poništava se u dijelu u kojem je Europska komisija u njemu utvrdila da su društva RWE AG i RWE Dea AG sudjelovala u povredi nakon 2. siječnja 2002.
2. Iznos novčane kazne izrečene društvima RWE i RWE Dea određuje se na 35 888 562 eura.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.

4. Komisija će snositi petinu vlastitih troškova i petinu troškova društava RWE i RWE Dea. Društva RWE i RWE Dea snosit će četiri petine vlastitih troškova i četiri petine Komisijinih troškova.

(¹) SL C 55, 7.3.2009.

Presuda Općeg suda od 17. srpnja 2014. – Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband protiv Komisije

(Predmet T-457/09) (¹)

(„Državne potpore — Restrukturiranje WestLB — Potpore za otklanjanje ozbiljnih poremećaja u gospodarstvu države članice — Članak 87. stavak 3. točka b) UEZ-a — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom sa zajedničkim tržištem pod određenim uvjetima — Tužba za poništenje — Osobni utjecaj — Pravni interes — Dopuštenost — Kolegijalnost — Obveza obrazlaganja — Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzetnika u teškoćama — Proporcionalnost — Načelo zabrane diskriminacije — Članak 295. UEZ-a — Članak 7. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999”)

(2014/C 292/31)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Njemačka) (zastupnici: prvotno A. Rosenfeld i I. Liebach, zatim A. Rosenfeld i O. Corzilius, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: prvotno L. Flynn, K. Gross i B. Martenczuk, zatim L. Flynn, B. Martenczuk i T. Maxian Rusche, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2009/971/EZ od 12. svibnja 2009. u vezi s državnom potporom C 43/08 (ex N 390/08) koju Njemačka namjerava dodijeliti za restrukturiranje WestLB AG (SL L 345, str. 1.).

Izreka

1. Odbija se zahtjev Europske komisije za obustavu postupka.
2. Tužba se odbija.
3. Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband snosit će vlastite troškove kao i troškove Komisije, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 11, 16.1.2010.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – DTS Distribuidora de Televisión Digital protiv Komisije**(Predmet T-533/10) ⁽¹⁾**

(„Državne potpore — Javne radiodifuzijske usluge — Potpora koju je Španjolska predložila u korist RTVE-u — Izmjena sustava financiranja — Zamjena prihoda od oglašavanja novim porezima koji se odnose na televizijske i telekomunikacijske operatore — Odluka kojom se državna potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Fiskalna mjera koja predstavlja način financiranja potpore — Nužna namjenska veza između poreza i potpore — Izravni utjecaj poreznog prihoda na visinu potpore — Proporcionalnost”)

(2014/C 292/32)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (Tres Cantos, Španjolska) (zastupnici: H. Brokelmann i M. Ganino, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Valero Jordana i C. Urraca Caviedes, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tužitelja: Telefónica de España, SA (Madrid, Španjolska) i Telefónica Móviles España, SA (Madrid) (zastupnici: F. González Díaz et F. Salerno, odvjetnici)

Intervenijenti koji podržavaju tuženika: Kraljevina Španjolska, (zastupnici: J. Rodríguez Cárcamo i M. Muñoz Pérez, zatim M. Muñoz Pérez, potom S. Centeno Huerta i N. Díaz Abad, zatim N. Díaz Abad i konačno M. Sampol Pucurull, *abogados del Estado*) i Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) (Madrid) (zastupnici: A. Martínez Sánchez i J. Rodríguez Ordóñez, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2011/1/EU od 20. srpnja 2010. o programu potpora C 38/09 (bivši NN 58/09) koji Španjolska namjerava provesti u korist španjolskog javnog radijskog i televizijskog nakladnika (RTVE) (SL 2011, L 1, str. 9.)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA snosit će vlastite troškove, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite, troškove Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), uključujući i troškove postupka privremene pravne zaštite, kao i troškove Europske komisije, uključujući i troškove postupka privremene pravne zaštite, uz isključenje troškova koji su potonjoj prouzročeni intervencijom Telefónica de España, SA i Telefónica Móviles España, SA.
3. Telefónica de España i Telefónica Móviles España snosit će vlastite troškove i solidarno troškove koje su Komisiji prouzročile svojom intervencijom.
4. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove, uključujući i troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 30, 29.1.2011.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Isotis protiv Komisije**(Predmet T-59/11) ⁽¹⁾**

(„Arbitražna klauzula — Šesti okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti koji pridonosi ostvarenju europskog prostora za istraživanje i inovaciju (2002.–2006.) — Ugovori Access-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, Emerge, Enable, Ask-It — Program eTEN o transeuropskoj mreži za telekomunikacije — Ugovori Navigabile i Euridice — Okvirni program za konkurentnost i inovacije — Ugovor T-Seniority — Isplata razlike — Protuzahrtjev — Povrat predujma — Paušalna naknada”)

(2014/C 292/33)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis (Atena, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Condou-Durande i V. Savov, agenti, uz asistenciju S. Pappas, odvjetnik)

Predmet

Zahtjevi, utemeljeni na članku 272. UFEU-a, da, kao prvo, proglašeni neutemeljenim Komisijin zahtjev za povratom potpora isplaćenih tužitelju na temelju ugovora br. 027020 „Access to e-Government Services Employing Semantic Technologies”, br. 035242 „A virtual platform to enhance and organize the coordination among centres for accessibility resources and support”, br. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users”, br. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning”, br. 045056 „Emergency Monitoring and Prevention”, br. 045563 „A wearable system supporting services to enable elderly people to live well, independently and at ease”, br. 029255 „NavigAble: e-inclusion for communication disabilities”, br. 517506 „European Recommended Materials for Distance Learning Courses for Educators” i br. 224988 „T-Seniority: Expanding the benefits of information society to older people through digital TV channels”, koje su sklopili Europska zajednica i tužitelj, a kao drugo, naloži Komisiji plaćanje iznosa potpora na temelju ugovora br. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users” i br. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning” kao i, s druge strane, protuzahrtjeva radi naloga tužitelju da vrati potpore koje su mu neosnovano isplaćene u okviru tih ugovora i paušalne naknade.

Izreka

1. Tužba koju je podnio Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis se odbija.
2. Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis nalaže se plaćanje iznosa od 999.213,45 eura, uvećanog za kamate, počevši od 15. lipnja 2011., po stopi Europske središnje banke (ESB) uvećanog za 3,5 postotnih bodova, što odgovara povratu financijskih doprinosa koje je primio na temelju ugovora br. 027020 „Access to e-Government Services Employing Semantic Technologies”, br. 035242 „A virtual platform to enhance and organize the coordination among centres for accessibility resources and support”, br. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users”, br. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning”, br. 045056 „Emergency Monitoring and Prevention”, br. 045563 „A wearable system supporting services to enable elderly people to live well, independently and at ease”, br. 029255 „NavigAble: e-inclusion for communication disabilities”, br. 517506 „European Recommended Materials for Distance Learning Courses for Educators” i br. 224988 „T-Seniority: Expanding the benefits of information society to older people through digital TV channels”.
3. Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis nalaže se plaćanje iznosa od 70.471,47 eura, uvećanog za kamate po stopi ESB-a uvećanog za 3,5 postotnih bodova, počevši od 5. kolovoza 2011., što odgovara paušalnoj naknadi dugovanoj na temelju ugovora br. 027020 „Access to e-Government Services Employing Semantic Technologies”, br. 035242 „A virtual platform to enhance and organize the coordination among centres for accessibility resources and support”, br. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users”, br. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning”, br. 045056 „Emergency Monitoring and Prevention” i br. 045563 „A wearable system supporting services to enable elderly people to live well, independently and at ease”.

4. *Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.*

(¹) SL C 89, 19.3.2011.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Telefonica de España i Telefónica Móviles España protiv Komisije

(Predmet T-151/11) (¹)

(„*Državne potpore — Javne radiodifuzijske usluge — Potpora koju je Španjolska predložila u korist RTVE-a — Izmjena sustava financiranja — Zamjena prihoda od oglašavanja novim porezima koji se odnose na televizijske i telekomunikacijske operatore — Odluka kojom se državna potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Postupovna prava — Nova potpora — Izmjena zatečenog programa potpore — Fiskalna mjera koja predstavlja način financiranja potpore — Nužna namjenska veza između poreza i potpore — Izravni utjecaj poreznog prihoda na visinu potpore — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja*”)

(2014/C 292/34)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Telefónica de España, SA (Madrid, Španjolska) i Telefónica Móviles España, SA (Madrid) (zastupnici: F. González Díaz i F. Salerno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Valero Jordana i C. Urraca Caviedes, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tuženika: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. Muñoz Pérez, zatim S. Centeno Huerta i N. Díaz Abad, potom N. Díaz Abad i konačno M. Sampol Pucurull, *abogados del Estado*) i Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) (Madrid) (zastupnici: A. Martínez Sánchez, A. Vázquez-Guillén Fernández de la Riva i J. Rodríguez Ordóñez, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2011/1/EU od 20. srpnja 2010. o programu potpora C 38/09 (bivši NN 58/09) koji Španjolska namjerava provesti u korist španjolskog javnog radijskog i televizijskog nakladnika (RTVE) (SL 2011, L 1, str. 9.)

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. *Telefónica de España, SA i Telefónica Móviles España, SA snosit će vlastite troškove, kao i solidarno troškove Europske komisije i Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE).*
3. *Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 145, 14.5.2011.

Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Siemens protiv Komisije

(Predmet T-223/11) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Ugovor o posudbi fizijskog materijala namijenjenog za Zajednički istraživački centar u Ispri — Neispunjenje ugovora — Zatezne kamate”)

(2014/C 292/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Siemens AG (München, Njemačka) (zastupnici: J. Risse, R. Harbst i H. Haller, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i W. Mölls, agenti, uz asistenciju R. Van der Houta i A. Krämera, odvjetnika)

Predmet

Tužba na temelju arbitražne klauzule, kojom se predlaže da se Komisiji naloži povrat svih ili dijela troškova recikliranja fizijskog materijala koje je tužitelj imao u okviru ispunjenja ugovara pod oznakom AG 2052 glede posudbe fizijskog materijala namijenjenog za Zajednički istraživački centar u Ispri (Italija), kao i plaćanje zateznih kamata.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Nalaže se Siemens AG snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 194, 2.7.2011.

Presuda Općeg suda od 10. srpnja 2014. – Missir Mamachi di Lusignano protiv Komisije

(Predmet T-401/11 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Izvanugovorna odgovornost — Osobna šteta bliskih osoba preminulog dužnosnika — Šteta koju je dužnosnik pretrpio prije svoje smrti — Nadležnost Općeg i Službeničkog suda — Pravilo o podudarnosti zahtjeva za naknadu štete i žalbe protiv odluke kojom se odbija taj zahtjev”)

(2014/C 292/36)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Livio Missir Mamachi di Lusignano, u vlastito ime i u svojstvu zakonskog zastupnika nasljednikâ svojeg sina Alessandra Missira Mamachija di Lusignana, bivšeg dužnosnika Europske komisije (Kerkhove Avelgem, Belgija) (zastupnici: prvotno F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo i A. Scalini, zatim F. Di Gianni, G. Coppo i A. Scalini, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Martin, B. Eggers i L. Pignataro-Nolin, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 12. svibnja 2011., Missir Mamachi di Lusignano/Komisija (F-50/09), kojom se traži ukidanje te presude.

Izreka

1. *Ukida se presuda Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 12. svibnja 2011., Missir Mamachi di Lusignano/Komisija (F-50/09).*
2. *Predmet F-50/09 upućuje se Općem sudu radi provođenja postupka i donošenja odluke u svojstvu prvostupanjskog suda, sukladno člancima 268. i 340. UFEU-a.*
3. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

⁽¹⁾ SL C 282, 24.9.2011.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Hassan protiv Vijeća

(Predmet T-572/11) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje sredstava — Tužba za poništenje — Preinaka tužbenog zahtjeva — Nepravodobnost — Obveza obrazlaganja — Pravo na obranu — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na vlasništvo — Proporcionalnost — Zahtjev za naknadu štete”)

(2014/C 292/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Samir Hassan (Damask, Sirija) (zastupnici: É. Morgan de Rivery i E. Lagathu, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou i M. Vitsentzos, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za poništenje Provedbene Odluke Vijeća 2011/515/ZVSP od 23. kolovoza 2011. o provedbi Odluke 2011/273/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL L 218, str. 20.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 843/2011 od 23. kolovoza 2011. o provedbi Uredbe (EU) br. 442/2011 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL L 218, str. 1.), Odluke Vijeća 2011/782/ZVSP od 1. prosinca 2011. o mjerama ograničavanja protiv Sirije i stavljanju izvan snage Odluke 2011/273 (SL L 319, str. 56.), Uredbe Vijeća (EU) br. 36/2012 od 18. siječnja 2012. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011 (SL L 16, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 10., str. 205.), Odluke Vijeća 2012/739/ZVSP od 29. studenoga 2012. o mjerama ograničavanja protiv Sirije i stavljanju izvan snage Odluke 2011/782/ZVSP (SL L 330, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 11., str. 258.), Provedbene Odluke Vijeća 2013/185/ZVSP od 22. travnja 2013. o provedbi Odluke 2012/739/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL L 111, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 291.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 363/2013 od 22. travnja 2013. o provedbi Uredbe br. 36/2012 (SL L 111, str. 1.), i Odluke Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL L 147, str. 14.), u dijelu u kojemu se ti akti primjenjuju na tužitelja, i, s druge strane, zahtjev za naknadu navodno pretrpljene štete.

Izreka

1. Zahtjev za poništenje Odluke Vijeća 2012/739/ZVSP od 29. studenoga 2012. o mjerama ograničavanja protiv Sirije i stavljanju izvan snage Odluke 2011/782/ZVSP odbija se kao nedopušten.
2. U dijelu u kojemu se primjenjuju na Samira Hassana, poništavaju se:
 - Provedbena Odluka Vijeća 2011/515/ZVSP od 23. kolovoza 2011. o provedbi Odluke 2011/273/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije;
 - Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 843/2011 od 23. kolovoza 2011. o provedbi Uredbe (EU) br. 442/2011 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji;
 - Odluka Vijeća 2011/782/ZVSP od 1. prosinca 2011. o mjerama ograničavanja protiv Sirije i stavljanju izvan snage Odluke 2011/273/ZVSP;
 - Uredba Vijeća (EU) br. 36/2012 od 18. siječnja 2012. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011;
 - Provedbena odluka Vijeća 2013/185/ZVSP od 22. travnja 2013. o provedbi Odluke 2012/739/ZVSP;
 - Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 363/2013 od 22. travnja 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012;
 - Odluka Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije.
3. Ostaju na snazi učinci poništenih odluka i uredbi u pogledu Samira Hassana do isteka roka za žalbu, ili, u slučaju podnošenja žalbe u tom roku, do eventualnog odbijanja žalbe.
4. Zahtjev za naknadu štete odbija se.
5. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i polovicu troškova Samira Hassana iz ovog postupka.
6. Samir Hassan snosit će polovicu vlastitih troškova u okviru iz ovog postupka. On će snositi vlastite troškove i troškove Vijeća u okviru postupaka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 25, 28.1.2012.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2014. – BSH protiv OHIM-a (Wash & Coffee)

(Predmet T-5/12) (¹)

(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice Wash & Coffee — Relativni razlog za odbijanje — Nedostatak razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ispitivanje činjenica po službenoj dužnosti — Članak 76. stavak 1. Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 292/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: S. Biagosch, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 7. studenog 2011. (predmet R 992/2011-4), u svezi s prijavom za registraciju verbalnog znaka Wash & Coffee kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 65, 3.3.2012.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Euroscript – Poljska protiv Parlamenta

(Predmet T-48/12) ⁽¹⁾

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga prijevoda na poljski — Odluka o izmjeni odluke o uvrštavanju tužitelja na prvo mjesto popisa odabranih ponuditelja — Dodjela glavnog okvirnog ugovora drugom ponuditelju — Zahtjev za ponovnu ocjenu — Rok — Suspenzija postupka — Transparentnost — Jednako postupanje”)

(2014/C 292/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Euroscript – Poljska (Krakov, Poljska) (zastupnik: J.-F. Steichen, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: L. Daire i P. Bistrom, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Parlamenta od 9. prosinca 2011. o izmjeni Odluke od 18. listopada 2011. kojom je tužitelj uvršten na prvo mjesto popisa odabranih ponuditelja i dodijeljen mu je glavni ugovor u okviru postupka javne nabave PL/2011/EU, glede pružanja usluge prevođenja na poljski (SL 2011/S 56-090361), i podredno, zahtjev za poništenje tog postupka javne nabave.

Izreka

1. Poništava se Odluka Europskog parlamenta od 9. prosinca 2011. o izmjeni Odluke od 18. listopada 2011. kojom je tužitelj uvršten na prvo mjesto popisa odabranih ponuditelja i dodijeljen mu je glavni ugovor u okviru postupka javne nabave PL/2011/EU, glede pružanja usluge prevođenja na poljski (SL 2011/S 56-090361).

2. Nalaže se Parlamentu snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 109, 14.4.2012.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Grčka protiv Komisije

(Predmet T-52/12) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Potpore u obliku kompenzacija koje je Grčki zavod za poljoprivredno osiguranje (ELGA) isplatio tijekom 2008. i 2009. — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njihov povrat — Pojam državne potpore — Članak 107. stavak 3. točke (b) i (c) UFEU-a — Smjernice o državnim potporama u sektoru poljoprivrede”)

(2014/C 292/40)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: prvotno I. Chalkias i S. Papaioannou, zatim I. Chalkias i A. Vasilopoulou, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: prvotno D. Triantafyllou i S. Thomas, zatim D. Triantafyllou i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2012/157/EU od 7. prosinca 2011. o potporama u obliku kompenzacija koje je Grčki zavod za poljoprivredno osiguranje (ELGA) isplatio tijekom 2008. i 2009. (SL 2012, L 78, str. 21.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove u vezi s postupkom privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 118, 21.4.2012.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2014. – Vila Vita Hotel und Touristik protiv OHIM-a – Viavita (VIAVITA)

(Predmet T-204/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice VIAVITA — Raniji verbalni žig Zajednice VILA VITA PARC i raniji figurativni žig Zajednice VILA VITA — Nedostatak stvarne uporabe ranijih žigova — Članak 42. stavci 2. i 3., i članak 15. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 292/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Vila Vita Hotel und Touristik GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: G. Schoenen i V. Töbelmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: V. Melgar, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Viavita (Pariz, Francuska) (zastupnik: M.-P. Escande, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 1. ožujka 2012. (predmet R 419/2011-1), donesene u postupku povodom prigovora između Vila Vita Hotel und Touristik GmbH i Viavite.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Vila Vita Hotel und Touristik GmbH snošenje svojih troškova, kao i troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) te Viavite.

⁽¹⁾ SL C 217, 21.7.2012.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Njemačka protiv Komisije

(Predmet T-295/12) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Usluge uklanjanja životinjskih lešina i klaoničkog otpada — Očuvanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizootije — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Pogodnost — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kompenzacija u vezi s obvezom pružanja javne usluge — Negativan utjecaj na trgovinu između država članica i narušavanje tržišnog natjecanja — Nužnost potpore — Supsidijarnost — Obveza obrazlaganja”)

(2014/C 292/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti, uz asistenciju T. Lübbiga i M. Klassea, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Egerer i T. Maxian Rusche, agenti)

Predmet

Tužba za poništenje Odluke Komisije 2012/485/EU od 25. travnja 2012. o državnoj potpori SA.25051 (C 19/10) (ex NN 23/10) koju je Njemačka dodijelila u korist Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (SL L 236, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Zweckverband Tierkörperbeseitigung protiv Komisije**(Predmet T-309/12) ⁽¹⁾**

(„Državne potpore — Usluge uklanjanja životinjskih lešina i klaoničkog otpada — Očuvanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizootije — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Pojam poduzetnika — Pogodnost — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kompenzacija u vezi s obvezom pružanja javne usluge — Negativan utjecaj na trgovinu između država članica i narušavanje tržišnog natjecanja — Postojeće ili nove potpore — Nužnost potpore — Supsidijarnost — Legitimno očekivanje — Pravna sigurnost — Proporcionalnost”)

(2014/C 292/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Njemačka) (zastupnik: A. Kerkmann, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: prvotno V. Kreuzschitz i T. Maxian Rusche, zatim T. Maxian Rusche i C. Egerer, agenti)

Intervenijenti koji podupiru tuženika: Saria Bio-Industries AG & Co. KG (Selm, Njemačka); SecAnim GmbH (Lünen, Njemačka); i Knochen- und Fett-Union GmbH (KFU) (Selm) (zastupnici: U. Karpenstein i C. Johann, odvjetnici)

Predmet

Tužba za poništenje Odluke Komisije 2012/485/EU od 25. travnja 2012. o državnoj potpori SA.25051 (C 19/10) (ex NN 23/10) koju je Njemačka dodijelila u korist Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (SL L 236, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg snosit će vlastite troškove iz glavnog postupka kao i troškove Europske komisije.
3. Društvo Saria Bio-Industries AG & Co. KG, SecAnim GmbH i Knochen- und Fett-Union GmbH (KFU) snosit će vlastite troškove iz glavnog postupka.
4. Društvo Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg snosit će troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Općeg suda od 10. srpnja 2014. – Grčka protiv Komisije**(Predmet T-367/12) ⁽¹⁾****(„EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Grožđice — Vino — Izdaci koje je učinila Grčka — Specifična financijska korekcija — Metoda izračuna — Narav postupka poravnanja računâ — Veza s izdacima koje financira Unija”)**

(2014/C 292/44)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: I. Chalkias, E. Leftheriotou i S. Papaïoannou, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i H. Tserépa-Lacombe, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije 2012/336/EU od 22. lipnja 2012. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 165, str. 83.), u dijelu u kojem se ta provedbena odluka odnosi na Helensku Republiku u pogledu sektora proizvodnje grožđica, na ime financijskih godina 2007., 2008. i 2009., te u pogledu sektora vinarstva.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije 2012/336/EU od 22. lipnja 2012. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem u odnosu na Helensku Republiku primjenjuje specifičnu financijsku korekciju u sektoru vinarstva.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka će stranka snositi svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 331, 27.10.2012.

Presuda Općeg suda od 11. srpnja 2014. – Sport Eybl & Sports Experts protiv OHIM-a – Elite Licensing (e)**(Predmet T-425/12) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice e — Raniji figurativni žig Zajednice e — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2014/C 292/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sport Eybl & Sports Experts GmbH (Wels, Austrija) (zastupnik: B. Gumpoldsberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Elite Licensing Company SA (Fribourg, Švicarska (zastupnik: J. Albrecht, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 26. lipnja 2012. (predmet R 881/2011-1), donesene u postupku povodom prigovora između Elite Licensing Company SA i Sport Eybl & Sports Experts GmbH.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Sport Eybl & Sports Experts GmbH snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 355, 17.11.2012.

Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Łaszkiwicz protiv OHIM-a – Capital Safety Group EMEA (PROTEKT)

(Predmet T-576/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice PROTEKT — Raniji verbalni žigovi Zajednice PROTECTA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 292/46)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Grzegorz Łaszkiwicz (Łódź, Poljska) (zastupnik: J. Gwiazdowska, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Capital Safety Group EMEA SAS (Carros, Francuska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. listopada 2012. (predmet R 700/2011-4) o postupku povodom prigovora između Capital Safety Group EMEA SAS i Grzegorza Łaszkiwicza.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Grzegorzu Łaszkiwiczu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 108, 13.4.2013.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – National Iranian Oil Company protiv Vijeća**(Predmet T-578/12) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja donesene protiv Irana radi sprečavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje sredstava — Tužba za poništenje — Paradržavno tijelo — Aktivna procesna legitimacija i pravni interes — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja — Naznaka i izbor pravne osnove — Nadležnost Vijeća — Načelo predvidljivosti akata Unije — Pojam pružanja potpore širenju nuklearnog oružja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na obranu i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Proporcionalnost — Pravo na vlasništvo”)

(2014/C 292/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: National Iranian Oil Company (Teheran, Iran) (zastupnik: J.-M. Thouvenin, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i M. Bishop, agenti)

Intervenijent koji podupire tuženika: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu i M. Konstantinidis, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća 2012/635/ZVSP od 15. listopada 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 282, str. 58.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 129.), i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 945/2012 od 15. listopada 2012. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 282, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 122.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. National Iranian Oil Company će, osim vlastitih troškova, snositi i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 79, 16.3.2013.

Presuda Općeg suda od 15. srpnja 2014. – Łaskiewicz protiv OHIM-a – Cables y Eslingas (PROTEKT)**(Predmet T-18/13) ⁽¹⁾**

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice PROTEKT — Raniji verbalni žigovi Zajednice PROTEK — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 292/48)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Grzegorz Łaskiewicz (Łódź, Poljska) (zastupnik: J. Gwiazdowska, odvjetnica)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Cables y Eslingas, SA (Cerdanyola del Valles, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. listopada 2012. (predmet R 701/2011-4), donesene u postupku povodom prigovora između Cables y Eslingas, SA i Grzegorza Łaszkiwicza.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Grzegorzu Łaszkiwiczu snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 108, 13.4.2013.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Erreà Sport protiv OHIM-a – Facchinelli (ANTONIO BACIONE)

(Predmet T-36/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice ANTONIO BACIONE — Raniji figurativni žig Zajednice erreà i raniji nacionalni figurativni žig koji predstavlja dva preklapajuća romba — Relativni razlozi za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 292/49)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Erreà Sport SpA (Torrile, Italija) (zastupnici: D. Caneva i G. Fucci, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Antonio Facchinelli (Dalang, Kina)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. listopada 2012. (predmet R 1561/2011-1) o postupku povodom prigovora između društvu Erreà Sport SpA i Antonija Facchinellija.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Erreà Sport SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 79, 16.3.2013.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Langguth Erben protiv OHIM-a (Oblik boce alkoholnog pića)

(Predmet T-66/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava trodimenzionalnog žiga Zajednice — Oblik boce za alkoholna pića — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 7. stavak 2., članak 75., članak 76. stavak 1. i članak 77. Uredbe (EZ) br. 207/2009“)

(2014/C 292/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (Traben-Trarbach, Njemačka) (zastupnici: R. Kunze i G. Würtenberger, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: G. Marten, G. Schneider i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 22. studenoga 2012. (predmet R 129/2012-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju trodimenzionalnog znaka u obliku boce za alkoholna pića kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG snosit će vlastite troškove kao i troškove Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 108, 13.4.2013.

Presuda Općeg suda od 10. lipnja 2014. – Moallem Insurance protiv Vijeća**(Predmet T-182/13) ⁽¹⁾****(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprječavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni”)**

(2014/C 292/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Moallem Insurance Co. (Teheran, Iran) (zastupnik: D. Luff, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i M. Bishop, agenti)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća 2012/829/ZVSP od 21. prosinca 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 356, str. 71.), u dijelu u kojem je naziv tužitelja upisan na popis iz Dodatka II. Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL L 195, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 220.) i, s druge strane, Provedbene uredbe (EU) br. 1264/2012 od 21. prosinca 2012. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 356, str. 55.), u dijelu u kojem je naziv tužitelja upisan na popis iz Dodatka IX. Uredbe (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL L 88, str. 1.) i, kao drugo, zahtjev za proglašenje neprimjenjivim na tužitelja članka 12. Odluke 2010/413 i članka 35. Uredbe br. 267/2012.

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 2012/829/ZVSP od 21. prosinca 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana, u dijelu u kojem je naziv Moallem Insurance Co. upisan na popis iz Dodatka II. Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP.
2. Poništava se Provedbena uredba (EU) br. 1264/2012 od 21. prosinca 2012. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana, u dijelu u kojem je naziv Moallem Insurance upisan na popis iz Dodatka IX. Uredbe (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010.
3. Zadržavaju se učinci Odluke 2012/829 i Provedbene uredbe 1264/2012 u odnosu na Moallem Insurance, od njihovog stupanja na snagu do datuma isteka roka za žalbu iz članka 56. stavka 1. Statuta Suda Europske unije ili, ako je žalba podnesena u tom razdoblju, do odbijanja žalbe.
4. Vijeće Europske unije snosi svoje troškove i troškove Moallem osiguranja.

⁽¹⁾ SL C 164, 8.6.2013.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Nanu-Nana Joachim Hoeppe protiv OHIM-a – Stal-Florez Botero (la nana)

(Predmet T-196/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Prijava figurativnog žiga Zajednice ‘la nana’ — Raniji verbalni nacionalni žig NANA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 57. stavak 2. i članak 57. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 292/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nanu-Nana Joachim Hoeppe GmbH & Co. KG (Bremen, Njemačka) (zastupnik: T. Boddien, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Pohlmann, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Lina M. Stal-Florez Botero (Maarsen, Nizozemska)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. siječnja 2013. (predmet R 300/2012-1) o postupku za proglašavanje žiga ništavim između Nanu-Nana Joachim Hoeppe GmbH & Co. KG i Line M. Stal-Florez Botero.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nanu-Nana Joachim Hoeppe GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 171, 15.6.2013.

Presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. – Endoceutics protiv OHIM-a – Merck (FEMIVIA)

(Predmet T-324/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice FEMIVIA — Raniji verbalni žig Zajednice FEMIBION — Međunarodna registracija ranijeg figurativnog žiga femibion u kojoj se označava Europska zajednica — Relativni razlog odbijanja — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 292/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Endoceutics, Inc. (Québec, Kanada) (zastupnik: M. Wahlin, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Geroulakos, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Merck KGaA (Darmstadt, Njemačka) (zastupnici: M. Best, U. Pflughar i S. Schäffner, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 15. travnja 2013. (predmet R 1021/2012-4) u vezi s postupkom povodom prigovora između društva Merck KGaA i društva Endoceutics, Inc.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Endoceutics, Inc. nalaže se snošenje troškova postupka.

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2014. – NIIT Insurance Technologies protiv OHIM-a (SUBSCRIBE)

(Predmet T-404/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice SUBSCRIBE — Relativni razlog za odbijanje — Nedostatak razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Jednako postupanje — Članak 56. UFEU-a”)

(2014/C 292/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: NIIT Insurance Technologies Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: M. Wirtz, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. lipnja 2013. (predmet R 1308/2012-5), u svezi s prijavom za registraciju verbalnog znaka SUBSCRIBE kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se NIIT Insurance Technologies Ltd snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 274, 21.9.2013.

Tužba podnesena 14. siječnja 2014. – Kafetzakis i dr. protiv Helenske Republike i dr.**(Predmet T-38/14)**

(2014/C 292/55)

*Jezik postupka: grčki***Stranke**

Tužitelji: Georgios Kafetzakis (Atena, Grčka) i dr. 102 tužitelja (zastupnik: Ch. Papadimitriou, odvjetnik)

Tuženici: Helenska Republika, Europski parlament, Europsko vijeće, Vijeće Europske unije, Europska komisija, Europska središnja banka, Eurogrupa

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da su tuženici propustili usvojiti zakonske propise nužne da bi se izričito isključile obveznice koje je Helenska Republika obvezno dodijelila tužiteljima prilikom otkaza koji im je dalo bivše društvo Olympic Airways, nametnutog odlukom Europske komisije,
- tužiteljima i svim zaposlenicima koje je otpustilo bivše društvo Olympic Airways, pravnim aktom Europske unije – direktivom, uredbom ili drugim normativnim aktom Unije – koji ima izravni učinak, prizna mogućnost povrata 100 % vrijednosti obveznica koje su im dodijeljene na ime naknade štete prilikom njihovog otpuštanja-odlaska iz društva Olympic Airways, i da
- pravnim aktom Europske unije – direktivom, uredbom ili drugim normativnim aktom Unije – koji ima izravni učinak, naloži plaćanje po osnovi naknade štete u korist svakog od tužitelja u iznosu od 300.000 eura, zbog pretrpljene boli i patnji te zbog teške povrede temeljnih prava i preranog prekida njihovih profesionalnih karijera.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: zakonodavne i druge mjere koje su u Grčkoj dovele do toga da nositelji državnih obveznica na koje se primjenjuje grčko pravo obvezno sudjeluju u PSI-u, istinski predstavljaju pravne akte Europske unije.
2. Drugi tužbeni razlog: mjere koje je grčka vlada usvojila radi rješavanja problema grčkog javnog duga u osnovi su bile nametnute od strane institucija Europske unije, naročito ESB-a i Europske komisije.
3. Treći tužbeni razlog: tuženici su propustili usvojiti zakonske propise koji bi izričito isključivali obveznice grčke države, koje je grčka država tužiteljima silom dodijelila na ime naknade štete sukladno aktima Vijeća ministara u kojima su bili definirani uvjeti za primjenu PSI-a u Grčkoj.
4. Četvrti tužbeni razlog: time što su otpušteni radnici bivšeg društva Olympic Airways tretirani kao obični imatelji obveznica grčke države i time što oni i njihovo obeštećenje nisu isključeni iz PSI-a, uzrokovana im je teška izravna i osobna šteta te su lišeni temeljnih prava.
5. Peti tužbeni razlog: sve zakonodavne mjere koje je poduzela grčka vlada dogodile su se po preporuci, ili točnije, po odluci Eurogrupe, ECOFIN-a, ESB-a i Europske komisije.

Tužba podnesena 3. lipnja 2014. – Universal Music protiv OHIM-a – Yello Strom (Yellow Lounge)**(Predmet T-379/14)**

(2014/C 292/56)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Universal Music GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnik: M. Viefhues, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Yello Strom GmbH (Köln, Njemačka)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 20. ožujka 2014. u predmetu R 274/2013-4; i
- naloži tuženiku i po potrebi drugim sudionicima snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „Yellow Lounge” za proizvode i usluge iz razreda 9, 16, 35, 38, 41, 42 i 45 – prijava žiga Zajednice br. 10 033 421

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: Yello Strom GmbH

Navedeni žig ili znak: nacionalni verbalni žig „Yello” za proizvode i usluge iz razreda 4, 7, 9, 16, 35, 38, 41, 42 i 45

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 6. lipnja 2014. – Junited Autoglas Deutschland protiv OHIM-a – United Vehicles (UNITED VEHICLES)**(Predmet T-404/14)**

(2014/C 292/57)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (Köln, Njemačka) (zastupnik: C. Weil, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: United Vehicles GmbH (München, Njemačka)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 7. travnja 2014. u predmetu R 859/2013-4;
- prihvati žalbu;
- prihvati prigovor koji se temelji na ranijem žigu Zajednice br. 6 025 399;
- odbije prijavu za registraciju verbalnog žiga „UNITED VEHICLES”;
- naloži Uredu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: United Vehicles GmbH

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „UNITED VEHICLES” za usluge iz razreda 35, 36, 38 i 42 – prijava žiga Zajednice br. 10 330 041

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: verbalni žig „Junited” za proizvode i usluge iz razreda 1, 3, 7, 8, 9, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 25, 26, 35, 36, 37 i 39 do 41

Odluka Odjela za prigovore: odbijanje prigovora

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 6. lipnja 2014. – Larko protiv Komisije

(Predmet T-412/14)

(2014/C 292/58)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki A.E. (Atena, Grčka) (zastupnici: I. Drillerakis, E. Triantafillou, G. Psaroudakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti usvoji ovaj tužbeni zahtjev,
- poništi odluku Komisije od 27. ožujka 2014. [SG-Greffe(2014) D/4628/28/03/2014] vezanu uz prodaju određenih dijelova imovine tužitelja (br. SA.37954 (2013/N), i
- tuženiku naloži da naknadi troškove postupka tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. U okviru prvog tužbenog razloga ističe se da je Komisija povrijedila članak 41. Povelje o temeljnim pravima. Tužitelj tvrdi da je zbog propusta da se prethodno sasluša tužitelj očito da je pobijani akt usvojen kršeći bitne odredbe postupka za njegovo usvajanje.
2. U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da je Komisija povrijedila članak 108. stavak 2. UFEU-a i članak 14. Uredbe (EZ) br. 659/99 ⁽¹⁾. Tužitelj navodi da je Komisija počinila očitu pogrešku u procjeni kada je smatrala da nije postojao ekonomski kontinuitet između tužitelja i kupca njegove imovine u okviru „programa privatizacije”.
3. Treći tužbeni razlog tiče se povrede članka 296. stavka 2. UFEU-a. Tužitelj tvrdi da pobijani akt nije propisno obrazložen u pogledu nepostojanja ekonomskog kontinuiteta, posebice kada je riječ o (a) opsegu prodane imovine, (b) neprenošenju ugovora o radu i (c) ekonomskoj opravdanosti prodaje.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o detaljnim pravilima primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4. str. 16.)

Tužba podnesena 6. lipnja 2014. – Larko protiv Komisije**(Predmet T-423/14)**

(2014/C 292/59)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki A.E. (Atena, Grčka) (zastupnici: I. Drillerakis, E. Triantafillou, G. Psaroudakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti usvoji ovaj tužbeni zahtjev,
- poništi odluku Komisije od 27. ožujka 2014. [SG-Greffe(2014) D/4621/28/03/2014] vezano uz državnu potporu koju je Helenska Republika izvršila u korist tužitelja (br. SA.34572 (2013/C) (ranije 2013/NN),
- naloži povrat s kamatama bilo kojeg iznosa koji je eventualno izravno ili neizravno „povučen” od tužitelja provedbom pobijane odluke, i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. U okviru prvog tužbenog razloga ističe se da je tuženik povrijedio članak 107. stavak 1. i članak 296. UFEU-a jer (a) se mjere potpore br. 2, 3, 4 i 6 ne mogu smatrati državnim potporama u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a i (b) čak ni pod pretpostavkom da se neka od mjera potpore br. 2, 3, 4 i 6 može smatrati državnom potporom u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, takva mjera je spojiva s unutarnjim tržištem sukladno članku 107. stavku 3. UFEU-a.

2. Drugi tužbeni razlog tiče se pogrešne i neopravdane primjene kriterija obavješćivanja propisanih za državne potpore i povrede načela proporcionalnosti u pogledu kvalificiranja mjera br. 2, 4 i 6 kao državnih potpora i u pogledu kvantifikacije državne potpore.
3. Treći tužbeni razlog tiče se nedostatka u obrazloženju i povrede načela dobre uprave s obzirom na to da u obrazloženju mjera br. 3, 4 i 6 nije uzeta u obzir šteta koju su tužitelju uzrokovale izvanredne okolnosti iz 2009., što ispunjava uvjete za primjenu članka 107. stavka 2. točke (b) UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog tiče se nedostatka u obrazloženju i povrede načela dobre uprave jer se posljedice grčke gospodarske krize i posljedični prekid plaćanja dugovnja koje je grčka država imala prema tužitelju nisu smatrali izvanrednim događajem u smislu članka 107. stavka 2. točke (b) UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog za poništenje temelji se na pogreškama sadržanim u odjeljku 4.5 i u izreci pobijane odluke u pogledu iznosa koje je potrebno vratiti: povredi članka 108. stavka 3. UFEU-a i članka 14. Uredbe br. 659/1999, nedostatku u obrazloženju, povredi načela proporcionalnosti, povredi prava vlasništva i kaznenoj prirodi naloga za povrat.

Tužba podnesena 17. lipnja 2014. – Warimex protiv OHIM-a (STONE)

(Predmet T-454/14)

(2014/C 292/60)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Warimex Waren- Import Export Handels-GmbH (Neuried, Njemačka) (zastupnici: E. Keller i J. Voogd, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 27. ožujka 2014. u predmetu R 1599/2013-1;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži verbalni element „STONE”, za proizvode i usluge iz razreda 1, 3, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 21, 24 i 25 – prijava žiga Zajednice br. 11 464 005

Odluka ispitivača: odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi:

- povreda članaka 75. i 76. Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009
-

Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Holistic Innovation Institute protiv Komisije**(Predmet T-468/14)**

(2014/C 292/61)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Holistic Innovation Institute, SLU (Madrid, Španjolska) (zastupnik: R. Muñiz García, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi odluku o isključenju tužitelja iz projekta eDIGIREGION, naknadi nanesenu mu štetu te naloži tuženiku plaćanje iznosa od 3 055 000 eura ili, podredno, iznosa koji procijeni sudski vještak, zajedno s kamatama obračunatima u skladu s onim što je izloženo u ovom podnesku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnosi se protiv odluke kojom se odbija sudjelovanje tužitelja, poduzetnika koji se poglavito bavi telekomunikacijama, istraživanjem i razvojem i uslugama telekomunikacijskog savjetovanja, istraživanja i razvoja, u europskom projektu eDIGIREGION Sedmog okvirnog programa.

U tom smislu tužitelj ističe da je on od početka sudjelovao u razradi prijedloga projekta eDIGIREGION, usko surađivao s drugim subjektima, sudjelovao na više sastanaka u Bruxellesu te u više telefonskih konferencija između srpnja 2011. i siječnja 2012., a rezultat svega toga bilo je stvaranje Europskog konzorcija koji je predstavio prijedlog projekta eDIGIREGION (Realizing the Digital Agenda Through Transnational Cooperation Between Regions). U navedenom prijedlogu projekta tužitelj je partner broj 5. konzorcija s proračunom od 491 400,00 eura te doprinosom Komisije od 438 165,00 eura (14,61 % ukupno zahtijevanog iznosa).

U prilog svojoj tužbi tužitelj navodi da su argumenti Europske komisije potpuno neosnovani i da su protivni glavnoj pretpostavci koja je potrebna kako bi Komisija mogla odlučiti o isključenju nekog poduzetnika iz pozitivno ocijenjenog projekta, a to je da njezini argumenti moraju biti jasni, nedvojbeni i dobro obrazloženi.

Tužitelj u biti tvrdi da je tehnološki i operativno spreman sudjelovati u Konzorciju eDIGIREGION, da je financijski dovoljno sposoban snositi svoj dio sufinanciranja te da ima dovoljno iskustva u vođenju i upravljanju projektima.

U tom smislu tužitelj smatra da postoji očito razilaženje između onoga što je generalni direktor potpisao u tekstu dopisa kojim se obavještava o prestanku sudjelovanja u projektu i argumentacije koja se nalazi u Prilogu tog dopisa.

Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Hewlett Packard Development Company protiv OHIM-a (ELITEPAD)**(Predmet T-470/14)**

(2014/C 292/62)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Hewlett Packard Development Company (Houston, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: T. Raab i H. Lauf, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 27. ožujka 2014. u predmetu R 884/2013-2;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „ELITEPAD” za proizvode u razredu 9 – prijava žiga Zajednice br. 11 318 284

Odluka ispitivača: prijava je odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbačena

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 30. lipnja 2014. – Klymenko protiv Vijeća

(Predmet T-494/14)

(2014/C 292/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Klymenko (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: M. Shaw, QC, i I. Quirk, Barrister)

Tuženik: Vijeće Europske Unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku 2014/216 i Uredbu 381/2014, s trenutnim učinkom, u mjeri u kojoj se primjenjuju na gospodina Klymenka, i
- naloži Vijeću da snosi troškove gospodina Klymenka u ovoj tužbi.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu tužiteljevog prava na obranu i prava na učinkovitu sudsku zaštitu jer tužitelj nije bio svjestan da se protiv njega vodi istraga na temelju koje je uključen na popis osoba, organizacija i tijela koji su predmet osporavanih mjera ograničavanja te o tome nije primio nikakva pojašnjenja niti od Vijeća niti od ukrajinskih vlasti. Tužitelj dalje navodi da nije obaviješten o razlozima za uključivanje na popis niti mu je dana prilika da se o tome očituje.
2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na očitu pogrešku u ocjenjivanju dokaza, s obzirom na to da se tužitelj borio protiv korupcije dok je bio dužnosnik u Ukrajini te da nije bio umiješan u pronevjeru ukrajinskih državnih novčanih sredstava.

3. Treći žalbeni razlog odnosi se na nedostatak obrazloženja, neispunjavanje kriterija propisanih člankom 1. stavkom 1. Odluke 2014/119 i zlouporabu ovlasti s obzirom na to da su razlozi za uvrštavanje tužitelja na popis neodređeni i općeniti. Tužitelj navodi da Vijeće stoga nije pokazalo da se na njega odnose kriteriji iz članka 1. stavka 1. Odluke 2014/119, čime njegovo uvrštavanje na listu predstavlja zlouporabu ovlasti.
4. Četvrti žalbeni razlog odnosi se na povredu prava na vlasništvo i načela proporcionalnosti jer zamrzavanje tužiteljevih sredstava predstavlja nepotrebno i neproporcionalno miješanje u njegovo pravo na vlasništvo.

Tužba podnesena 26. lipnja 2014. – Theodorakis i Theodoraki protiv Vijeća

(Predmet T-495/14)

(2014/C 292/64)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Georgios Theodorakis (Chania, Grčka) i Maria Theodoraki (Chania, Grčka) (zastupnici: B. Christianos i S. Paliou, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- naloži tuženiku da tužiteljima isplati iznos od 1 431 193,58 eura na ime naknade za štetu koju im je tuženik prouzročio svojim nezakonitim aktima, s kamatama tekućim od dana kada su tužitelji nezakonito ostali bez svojih depozita (29. ožujka 2013.) do objave presude u ovom predmetu, kao i zatezne kamate tekuće od objave presude u ovom postupku do potpune isplate,
- podredno, naloži tuženiku da tužiteljima isplati 4/5 gore navedenog iznosa, odnosno svotu od 1 144 954,86 eura na ime naknade za štetu koju im je prouzročio svojim nezakonitim aktima, s kamatama tekućim od dana kada su nezakonito ostali bez svojih depozita (29. ožujka 2013.) do objave presude u ovom predmetu, kao i zatezne kamate tekuće od objave presude u ovom postupku do potpune isplate,
- nadalje podredno, odredi iznos koji tuženik mora platiti tužiteljima na ime naknade za štetu koja im je prouzročena nezakonitim aktima tuženika,
- naloži tuženiku da tužiteljima isplati iznos od 50 000 eura na ime naknade za neimovinsku štetu koju im je prouzročio zbog povrede načela jednakog postupanja,
- naloži tuženiku da tužiteljima isplati iznos od 50 000 eura na ime naknade za neimovinsku štetu koju im je prouzročio zbog povrede prava na učinkovitu pravnu zaštitu, i
- naloži tuženiku da tužiteljima naknadi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji predmetnom tužbom temeljem članka 340. stavka 2. UFEU-a od Općeg suda Europske unije, koji je nadležan sukladno članku 268. UFEU-a, traže da odredi naknadu štete koju su pretrpjeli zbog nezakonitog postupanja tuženika.

Tužitelji tvrde da je šteta nastala kada je tuženik, prelazeći granice vlastitih nadležnosti te kršeći sekundarno pravo i opća načela prava Europske unije, nametnuo, pa time i uzrokovao smanjenje bankarskih depozita tužitelja u Cyprus Popular Bank Public Co Ltd. (Laiki Trapeza), a da je u svakom slučaju tome pridonio.

Tužitelji konkretno tvrde da je tuženik počinio sljedeće povrede temeljnih prava i općih načela prava Europske unije:

- prvo, povredu prava vlasništva,
- drugo, povredu načela jednakog postupanja, i
- treće, povredu prava tužitelja na učinkovitu pravnu zaštitu i načela pravne sigurnosti.
- Tužitelji navode da su ispunjeni uvjeti, kako su postavljeni sudskom praksom, u pogledu izvanugovorne odgovornosti tuženika da naknadi štetu.

Tužba podnesena 26. lipnja 2014. – Berry Investments protiv Vijeća

(Predmet T-496/14)

(2014/C 292/65)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Berry Investments, Inc. (Monrovia, Liberija) (zastupnici: B. Christianos i S. Paliou, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 436 357,19 eura na ime naknade za štetu koju mu je tuženik prouzročio svojim nezakonitim aktima, s kamatama tekućim od dana kada je tužitelj nezakonito ostao bez svojih depozita (29. ožujka 2013.) do objave presude u ovom predmetu, kao i zatezne kamate tekuće od objave presude u ovom postupku do potpune isplate,
- podredno, naloži tuženiku da tužitelju isplati 4/5 gore navedenog iznosa, odnosno svotu od 349 085,75 eura na ime naknade za štetu koju mu je prouzročio svojim nezakonitim aktima, s kamatama tekućim od dana kada je tužitelj nezakonito ostao bez svojih depozita (29. ožujka 2013.) do objave presude u ovom predmetu, kao i zatezne kamate tekuće od objave presude u ovom postupku do potpune isplate,
- nadalje podredno, odredi iznos koji tuženik mora platiti tužitelju na ime naknade za štetu koja mu je prouzročena nezakonitim aktima tuženika,
- naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 50 000 eura na ime naknade za neimovinsku štetu koju mu je prouzročio zbog povrede načela jednakog postupanja,
- naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 50 000 eura na ime naknade za neimovinsku štetu koju mu je prouzročio zbog povrede prava na učinkovitu pravnu zaštitu, i
- naloži tuženiku da tužitelju naknadi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj predmetnom tužbom temeljem članka 340. stavka 2. UFEU-a od Općeg suda Europske unije, koji je nadležan sukladno članku 268. UFEU-a, traži da odredi naknadu štete koju je pretrpio zbog nezakonitog postupanja tuženika.

Tužitelj tvrdi da je šteta nastala kada je tuženik, prelazeći granice vlastitih nadležnosti te kršeći sekundarno pravo i opća načela prava Europske unije, nametnuo, pa time i uzrokovao smanjenje bankarskih depozita tužitelja u Cyprus Popular Bank Public Co Ltd. (Laiki Trapeza), a da je u svakom slučaju tome pridonio.

Tužitelj konkretno tvrdi da je tuženik počinio sljedeće povrede temeljnih prava i općih načela prava Europske unije:

- prvo, povredu prava vlasništva,
- drugo, povredu načela jednakog postupanja, i
- treće, povredu prava tužitelja na učinkovitu pravnu zaštitu i načela pravne sigurnosti.
- Tužitelj navodi da su ispunjeni uvjeti, kako su postavljeni sudskom praksom, u pogledu izvanugovorne odgovornosti tuženika da naknadi štetu.

Tužba podnesena 1. srpnja 2014. – Seven for all mankind protiv OHIM-a – Seven (SEVEN FOR ALL MANKIND)**(Predmet T-505/14)**

(2014/C 292/66)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Seven for all mankind LLC (Vernon, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Gautier-Sauvagnac, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Seven SpA (Leinì, Italija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 9. travnja 2014. u predmetu R 1277/2013-1;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „SEVEN FOR ALL MANKIND” za proizvode u razredima 14 i 18 – prijava žiga Zajednice br. 4 443 222

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: figurativni žigovi Zajednice koji sadrže verbalni element „Seven”

Odluka Odjela za prigovore: prigovor se djelomično odbija

Odluka žalbenog vijeća: žalba se djelomično usvaja

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009.

Tužba podnesena 6. srpnja 2014. – Gas Natural protiv Komisije

(Predmet T-508/14)

(2014/C 292/67)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Gas Natural SDG, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: F. Seijo Pérez, R. García Gómez de Zamora i M. Troncoso Ferrer, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se nalaže povrat potpora, i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnosi se protiv Odluke Europske komisije od 17. srpnja 2013. koja se odnosi na porezni sustav koji se primjenjuje na određene ugovore o financijskom leasingu, također poznat i kao španjolski sustav poreznog leasinga SA.21233 C/2011 (ex NN/2011, ex CP 137/2006).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima koji su navedeni u predmetima T-401/14, Duro Felguera/Komisija, T-700/13, Bankia/Komisija i T-500/14, Derivados del Flúor/Komisija.

Tužitelj u biti ističe povredu članaka 107. i 108. UFEU-a s obzirom da ne postoje dokazi o selektivnosti navodnih potpora te njihovom utjecaju na trgovinu među državama članicama, povredu članka 107. stavka 1. UFEU-a te obveze obrazlaganja akata s obzirom da su pobijanom odlukom gospodarska interesna udruženja (*Asociaciones de Interés Económico-AIE*) i njihovi ulagači kvalificirani kao korisnici navodne potpore, povredu članaka 107. i 108. UFEU-a te načela zabrane zlouporabe ovlasti s obzirom da se u pobijanoj odluci izjašnjava o zakonitosti ugovora između privatnih subjekata kao i povredu načela pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i jednakog postupanja te članka 14. Uredbe (EZ) br. 659/1999.

Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – Decal España protiv Komisije**(Predmet T-509/14)**

(2014/C 292/68)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Decal España, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: M. Silva Sánchez, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju SEAF (španjolski sustav financijskog leasinga), kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;
- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači u AIE-ove (gospodarska interesna udruženja) utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;
- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora protivno općim načelima prava EU;
- u svakom slučaju, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata, u potpunosti ili na način da ograniči nepostojanje utjecaja na isplativost transakcija i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti istovjetni su onima koji su navedeni u predmetu T-700/13, Bankia/Komisija.

Žalba koju je 9. srpnja 2014. podnio Christodoulos Alexandrou protiv presude Službeničkog suda od 14. svibnja 2014. u predmetu F-34/13, Alexandrou/Komisija**(Predmet T-515/14 P)**

(2014/C 292/69)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Žalitelj:* Christodoulos Alexandrou (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: R. Duta, odvjetnik)*Druga stranka u postupku:* Europska komisija**Žalbeni zahtjev**

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ovu žalbu proglasi dopuštenom i opravdanom;
- stoga, ako ne ukine, onda da zbog navedenih razloga izmijeni pobijanu presudu;
- ako je potrebno, vrati navedeni predmet Službeničkom sudu;

— naloži drugoj stranci u postupku snošenje svih troškova postupka u oba stupnja;

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog odnosi se na nedostatak dostatnog obrazloženja u osporavanoj odluci, vezan posebno uz Komisijino odbijanje da udovolji zahtjevu žalitelja za uvid u sedam pitanja na koja je navodno netočno odgovorio.
2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na povredu prava na učinkovito pravno sredstvo, u mjeri u kojoj je žalitelj, ne raspolažući traženim pitanjima, bio lišen učinkovitih pravnih sredstava protiv odluke o odbijanju svoje kandidature.
3. Treći žalbeni razlog odnosi se na propuštanje Službeničkog suda da primijeni članak 44. stavak 2. Poslovnika Službeničkog suda.

Žalba koju je 9. srpnja 2014. podnio Christodoulos Alexandrou protiv presude Službeničkog suda od 14. svibnja 2014. u predmetu F-140/12, Alexandrou/Komisija

(Predmet T-516/14 P)

(2014/C 292/70)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Christodoulos Alexandrou (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: R. Duta, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ovu žalbu proglasi dopuštenom i osnovanom, uz rezervu svih pravnih sredstava, činjenica i dokaza koje se može predočiti i dostaviti naknadno;
- stoga, ako ne ukine, onda da zbog navedenih razloga izmijeni pobijanu presudu;
- ako je potrebno, vrati navedeni predmet Službeničkom sudu kako bi on o njoj donio odluku u skladu s presudom u žalbenom postupku;
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje svih troškova postupka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog odnosi se na činjenicu da je Službenički sud odbio ocjenjivati argumente tužitelja koji se odnose na Uredbu br. 1049/2001 ⁽¹⁾ i posebno njezin članak 9. stavak 4.

2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na pogrešnu primjenu presude od 29. lipnja 2011., *Angioi/Komisija*, F-7/07, *RecFP*, EU: F:2011:97, u mjeri u kojoj se radi o ograničenoj i zastarjeloj sudskoj praksi koja nije usklađena s natjecajima koji su organizirani bez pisanog dijela.

Podredno, u mjeri u kojoj je gore navedena presuda primjenjiva, žalitelj procjenjuje da ispunjava kriterije koje je uspostavila ta sudska praksa.

3. Treći žalbeni razlog odnosi se na propuštanje Službeničkog suda da primijeni članak 44. stavak 2. Poslovnika Službeničkog suda.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.).

Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – Bouygues et Bouygues Télécom protiv Komisije

(Predmet T-450/04 RENV) ⁽¹⁾

(2014/C 292/71)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik šestog proširenog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 31, 5.2.2005.

Rješenje Općeg suda od 3. srpnja 2014. – Makhlouf protiv Vijeća

(Predmet T-359/11) ⁽¹⁾

(2014/C 292/72)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 282, 24.9.2011.

Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – HUK-Coburg protiv Komisije

(Predmet T-185/12) ⁽¹⁾

(2014/C 292/73)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 174, 16.6.2012.

Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2014. – Torrefacção Camelo protiv OHIM-a – Lorenzo Pato Hermanos (Ornementation pour emballages)

(Predmet T-302/12) ⁽¹⁾

(2014/C 292/74)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 273, 8.9.2012.

Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – VHV protiv Komisije

(Predmet T-420/12) ⁽¹⁾

(2014/C 292/75)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 373, 1.12.2012.

Rješenje Općeg suda od 27. lipnja 2014. – Württembergische Gemeinde-Versicherung protiv Komisije

(Predmet T-421/12) ⁽¹⁾

(2014/C 292/76)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 373, 1.12.2012.

SLUŽBENIČKI SUD

Tužba podnesena 18. travnja 2014. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-36/14)

(2014/C 292/77)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnici: C. Bernard-Glanz i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluka Komisije kojom je, s jedne strane, odbijen zahtjev tužitelja za produljenjem službe i, s druge strane, potvrđeno njegovo umirovljenje od 1. lipnja 2014.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku tijela za imenovanja od 28. ožujka 2014., donesenu zajedno s odlukom glavnog direktora DG ENTR od 7. travnja 2014., kojom je odbijen zahtjev tužitelja za produljenjem službe i potvrđeno njegovo umirovljenje od 1. lipnja 2014.;
- naknaditi štetu koju bi pobijane odluke mogle uzrokovati;
- naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-40/14)

(2014/C 292/78)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke o uračunavanju mirovinskih prava tužitelja u mirovinski sustav Unije na temelju novih općih provedbenih odredbi članaka 11. i 12. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- proglašiti neprimjenjivim članak 9. općih provedbenih odredbi od 3. ožujka 2011. članka 11. poglavlja 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju;
- poništiti odluke od 30. rujna 2013. i 9. prosinca 2013. o uračunavanju mirovinskih prava koja je tužitelj stekao prije njegova stupanja u službu, u okviru njihovog prijenosa u mirovinski sustav institucija Europske unije na temelju općih provedbenih odredbi od 3. ožujka 2011. članka 11. poglavlja 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju;
- naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 14. travnja 2014. – ZZ protiv Komisije**(Predmet F-43/14)**

(2014/C 292/79)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke o priznavanju prava na mirovinu tužitelja u mirovinskom sustavu Unije primjenom novih Općih provedbenih odredbi koje se odnose na članke 11. i 12. Priloga VIII. Pravilnika o osoblju kao i odluke od 19. kolovoza 2013. kojom se zaključuje spis o prijenosu mirovinskih prava tužitelja koja su stečena preko Caisse Nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS).

Tužbeni zahtjevi tužitelja

- proglašiti nezakonitim, te stoga neprimjenjivim, članak 9. Općih provedbenih odredbi članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilnika;
 - poništiti odluku od 18. rujna 2013. kojom se priznaju mirovinska prava tužitelja stečena prije njegovog stupanja u službu, u okviru njihovog prijenosa u mirovinski sustav institucija Europske unije, primjenom Općih provedbenih odredbi članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilnika od 3. ožujka 2011;
 - poništiti odluku od 19. kolovoza 2013. kojom se zaključuje spis o prijenosu mirovinskih prava tužitelja koja su stečena preko Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS);
 - naložiti Komisiji snošenje troškova.
-

Tužba podnesena 22. svibnja 2014. – ZZ i dr. protiv Parlamenta**(Predmet F-49/14)**

(2014/C 292/80)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ i dr. (zastupnik: M. C. García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Predmet i opis spora

Zahtjev za poništenje odluke kojom se imenuje prvi ocjenjivač tužiteljâ za ocjenjivanje za godinu 2013.

Tužbeni zahtjevi tužiteljâ

- poništiti odluku od 4. ožujka 2014., koja je potvrđena pismom od 8. travnja 2014. kojom se tužitelji obavještavaju o imenovanju gospodina X. prvim ocjenjivačem;
- ako je potrebno, suspendirati postupak o izvještajima o ocjenjivanju za 2013.;
- odmah suspendirati gospođu X. sa svih njenih dužnosti;
- naložiti Parlamentu snošenje troškova.

Tužba podnesena 3. srpnja 2014. – ZZ protiv ESVD-a**(Predmet F-51/14)**

(2014/C 292/81)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnici: D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: ESVD

Predmet i opis spora

Poništenje odluke o nepromicanju tužitelja u razred AST 3 u sklopu promaknuća za 2013. i određivanje naknade štete i kamate za navodno pretrpljenu nematerijalnu štetu.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku od 9. listopada 2013. kojom je utvrđen popis dužnosnika promaknutih u sklopu promaknuća za 2013.;
- naložiti ESVD-u snošenje troškova.

Tužba podnesena 23. lipnja 2014. – ZZ protiv EMA-e**(Predmet F-58/14)**

(2014/C 292/82)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* ZZ (zastupnik: S. Rodrigues, odvjetnik)*Tuženik:* Europska agencija za lijekove (EMA)**Predmet i opis spora**

Poništenje odluke EMA-e o neprodujivanju tužiteljevog ugovora o radu kao privremenog službenika i naknada navodno pretrpljene štete.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- poništiti odluku EMA-e od 12. rujna 2013. o neprodujivanju tužiteljevog ugovora o radu;
 - kao i, u mjeri u kojoj je potrebno, EMA-inu odluku od 13. ožujka 2014. kojom se odbija tužiteljev prigovor od 19. studenoga 2013. protiv prethodno navedene odluke;
 - nadoknaditi materijalnu štetu koju je pretrpio tužitelj;
 - nadoknaditi nematerijalnu štetu koju je pretrpio tužitelj, a koja je procijenjena na 20.000 EUR;
 - naložiti EMA-i snošenje svih troškova tužitelja u ovom postupku.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR